

မိုးကြီးစိစဉ်သည်

ကလေးတို့၏ ဖြစ်

တစ်ရပ်ကွက်လုံး

ဖြောင့်ဖြောင့်ပါစေကွယ် . . .

(အသစ်စက်စက်ရုပ်ပြလုံးချင်း)

BURMESE CLASSIC

စာသွင်း စာအုပ်များဖြန့်ဖြူး

တစ်ရပ်ကွက်လုံး ပြုံးချင်ပြုံးပါစေကွယ်...

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	၃၀၀၃၇၃၀၅၀၇
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	၃၀၀၄၂၅၀၆၀၇
ပထမအကြိမ်	အုပ်ရေ(၅၀၀)
၂၀၀၇ ခုနှစ်	ဇူလိုင်လ
ထန်ဖိုး	၁၂၀၀/- ကျပ်
ထုတ်ဝေသူ	ဦးအောင်ထူး၊ (မြဝတန်)ရွှေထူးလစဉ် အမှတ်(၂၁)၊ မန္တလေးလမ်း၊ ကန်/တောင်ရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ	ဦးကျင်ရင်(ဝဠာဝဂ္ဂ)ရွှေမြသေ့ပုံနှိပ်တိုက် အမှတ်(၁၂)၊ စောရန်ပိုင်နောက်ရပ်ကွက်၊ သာရဖီလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း	K. soe hlaing & naling htoo
အတွင်းဖလှယ်	ကိုဦး
ဖြန့်ချိရေး	မျိုးကြီးစာပေ (ဝဠာဝဂ္ဂ)ရွှေထူးလစဉ်

လအားမှာ ခြေလှမ်းကြွေထွက်
တော်တော်လေးလေးကဲ့သို့ ခြေခြင်းအားဖြင့်
ခွေးကဲ့သို့ လှေကပြုခြင်းကြောင့် ကိုမောင်တင်
သိလျက်ပေး...

အင်း... ငါတော့ ခွေးတိုင်း
အမှိုက်လှည်းရတော့
မယ်...

BURMESE
CLASSIC

ဤဌာနကလေးရဲ့ထားသိချင်... တွန်ကျားသံကိုလွှမ်းမိုးဖွယ်
အံ့ရင်း... ရွေးရဲ့ရောက်ကိုအပီအပြင်ခံစားနေမိတာအမြန်...

တစ်ခါလာ ဒီစာသာ... နဲ့
ဒီသံစဉ်ပဲ ကြားနေရတယ်..

ဥဗြ...
ဥဗြ...
ဥဗြ...
ဥ...

မန္တလေးသာ... ကိုငြိမ်းတစ်ယောက်
ဘုန်းသံသာတဲ့ ရွေးဥဗြကို ခွနဲ့ပစ်ချပြီ...
ခိုးကင်... အရက်နဲ့ မြေခွင်း ချင်မိတ်ပေါက်
(လာတာလည်း မပြောနဲ့...)

ဒါဟာ ကမ္ဘာ
တစ်ဗုဒ္ဓိပဲ... ဂဗ္ဘ...

စားလို့မှမဆုံး... စား အတွေး...
ဟတ်တရက်ပြောထွက်သွားရ
ကတယ်... နယ... နယ... နယ...
နယ... နယ... နယ...

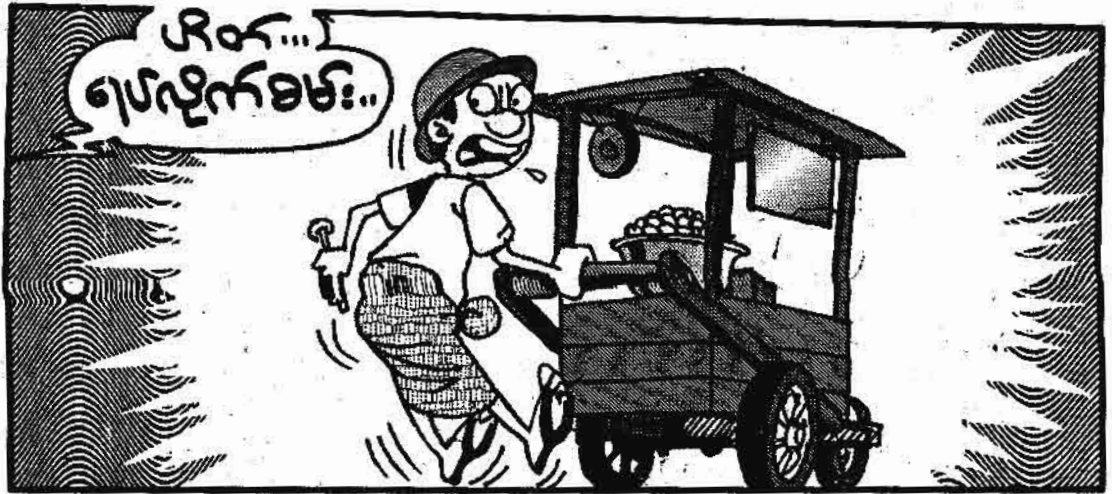
ဒါပျ...
ဘာသံလဲ...

ကဥ္ဇာင်တင်တင်တင်ယောက်
ရေတစ်ပုံး သပြေ ကမန်း ကတန်း
ခိမ်ရှေ့လမ်း မပေါ်ထွက်အလာ

ဪ... ကျွန်တော့်လူဦးက
မောင်းသံကိုပြောတာလား...

အေး...

မောင်းသံက မောင်းသံလို့မှ
မထွက်ဘဲနဲ့ဟ...

မောင်းက ထုပါများ
ထော့ ကွဲသွားလို့ပါ...
အဟင်း...

အေး... အဲဒီအသံကိုရင်
တနိုးက ရုပ်ပစ်တာအကောင်း
ဆုံးပဲဟေ့... ကြားလား...

မရေသား
တွေ... သတိ
ထား... အေး...
အေး...

ဟွတ်ကဲ...

အဲ...
နားထောင်ခမ်း...

တစ်ယောက်ကိုပြောလို့မှ
မဆုံးသေးဘူး ချောက်လျှဉ်း
တစ်စီးက လုပ်ချင်လာပြန်ပါ
ပြီ..တယ်ခက်ပါလား...

ဒီပြန်ကွက်ထဲလည်းရောင်း
တာ မင်းလို့လျှဉ်းမျိုးကယ်နှု
စီး..ရှိလဲကွာ

ဟေ...ဒါ...ဒါဆို...
ပျိုး...ဒီးမောင်တင့်..

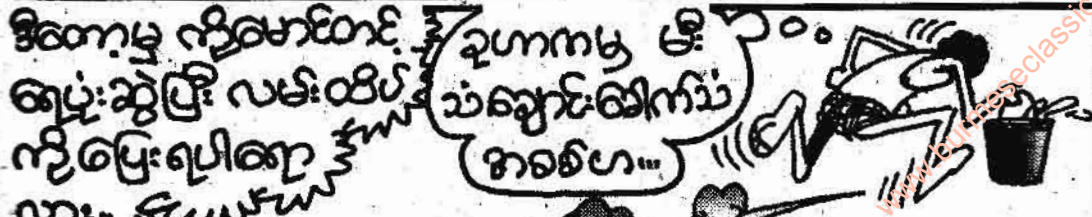

အရေးထဲဆီးသီးဝယ်စားနေ
ရတာမလို့..လမ်းထိပ်မှာ မီး
လန့်လို့တဲ...အဲ့ဒါ..

ဒီတော့မှ ကိုမောင်တင့်
အပုံးဆွဲပြီး လမ်းထိပ်
ကိုပြေးရပြီလား
ဟေ... ဒီ...ဟေ...

ခွဟကမဲ့ မီး
သံရောင်းထိက်သံ
(အခစ်ဟ...)

ဘ...ဘ...ဘယ်သူ့အိမ်
လဲဗျ ကိုမေဗြီး...

ကိုလူဝ အိမ်
ပေါ့..အခုပဲငြိမ်း
သွားတယ်...

တော့ပလိတ်ဖွင့်ပြီးဝရစွေး
ခိုးတည်ထားတာ သတိပေးပြီး
လမ်းထိပ်မှာ ဆံပင် ချွပ်သတိ..
ချွပ်ဝေတုန်းတန်းလန်း ဇာလွေး
ခွဲတည်တဲ့တာကို သတိရလို့..

အိမ်ပြန်ပြေးလာတာ.. မီးဖိုထဲ
ကို မီးခွဲပြုနေပြီလေ... ငြည့်ပါဦး

ကံကောင်းလို့... ခိုမြို့ခိုရင်
တစ်ရပ်ကွက်လုံး ထမင်းထုပ်
စားရမယ်ကိုနိုးပဲဗျာ့...

မီး... မီး... မီး... မီး... မီး...

ချူပါ
မင်း...

ဒီကဒွယ်...
အံ့ပါရဲ့ဗျာ

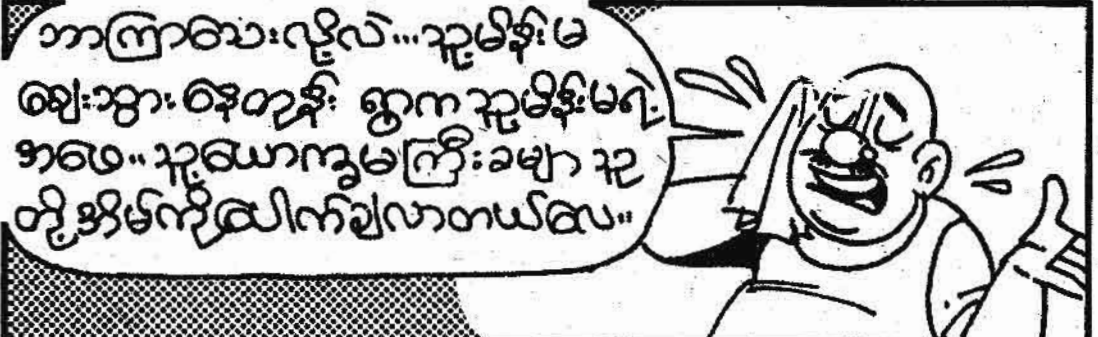

ကိုလူဝဲက အတော်သတိပေး
တတ်တဲ့လူဗျ။ နဲ့သတိ အ
မေ့ကောင်းလို့ ဒီဒီလိုက
ဖောင်းအချခံရသေးတယ်။

အခုဒီဒီလိုပြန်ထုတ်တာ
ဒွန်ရက်နဲ့တစ်ပြိုင်ပဲ ရှိသေး
တာ...
တစ်ပြိုင်ဆိုမှ
သတိရတယ်...
ဟေ...
ဟွတ်လာ...

ဘာကြာသေးလို့လဲ... နဲ့မိန်းမ
ဈေးသွားဝေ့တုန်း ဓာတ်က နဲ့မိန်းမရဲ့
အဖေ... နဲ့သောကွမကြီးခမျာ နဲ့
တို့ဒီဒီလိုပေါက်ချလာတယ်လေ။

ဒီဒီလိုပေါက်တာဝင်လာတဲ့အားကြီးကို ကိုလူဝဲတစ်ယောက်
အသေအချာကြည့်ပြီးထော့မှ.....

ကန်ထော့ပါသေးရဲ့
ဗျာ...

‘ဘာပဲ...ကြီးက ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားပြီ... အိမ်ပေါက်ဝမှာပဲ
ပျံမြဲပျံနေမိတာပေါ့... အဲဒါကို...’

‘အာ... ကနီတော့ပါသေးရဲ့လို့
ကယ်ဒွါ ပြောပြမှာလဲ... ခက်တာပဲ...’

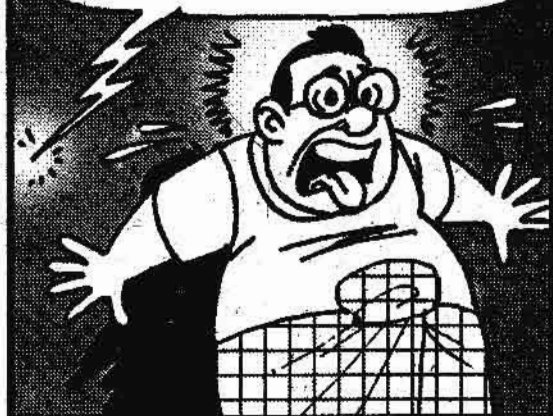

‘အဲဒါအချိန်မှာပဲ ကိုလှည့်မိနဲ့မ
ဆေးကပြန်တော့က်လာတာနဲ့
ကြုံပြီး...’

‘ဟင်... အဖေ...
အိမ်ထဲဝင်လေ...’

‘ဟေ... အေး... ငါဝင်မလို့ဟာ
ကို နှင်ပေးတာကြားကတံခါး
ဆွဲပိတ်ထားလို့ဟ...’

‘ဖြိုးတော့ ပြောသေးတာ...
ကနီတော့ပါသေးရဲ့... လို့လည်း...
ကဲ...’

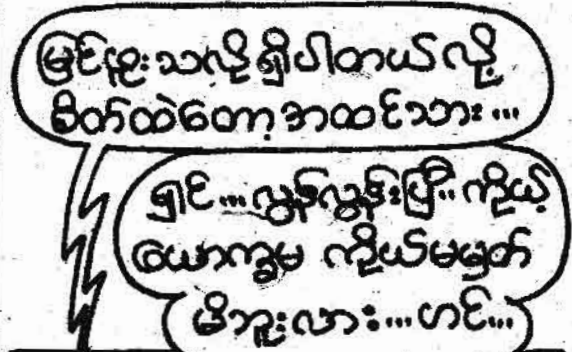
‘ဟင်... ကို... လူ... ဝ...’

ကျွန်မအဖေက... ချင်...
ချင်...
ဟယ်...
အေး...

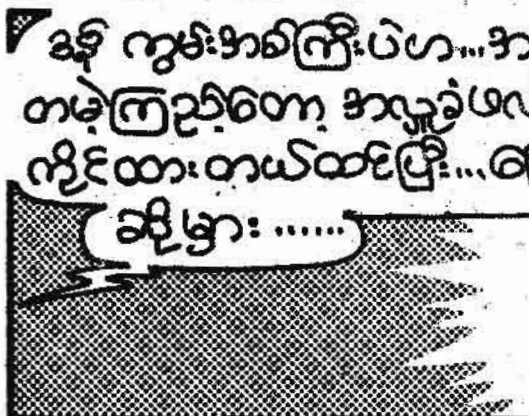
မြင့်နူးသလို ချီပါတယ်လို့
စိတ်ထဲတော့ အထင်သား...
ချင်... လွန်လွန်းပြီ... ကိုယ့်
ယောက်ျား ကိုယ်မမှတ်
မိဘူးလား... ဟင်...

ကနီတော့ပါသေးရဲ့...လို့
ပြောလွှတ်ရုံအောင် ကျွန်မ
အဖေ ကို ချင်က ကမ္ဘာ
မှတ်နေလို့လဲ...

ငါ...ငါက... အလှူလားခံတဲ့ နဲ့
မှတ်လို့ဟ...ဟို...ဟိုမှာ
နဲ့လက်ထဲက.....

ခန့် ကွမ်းအစ်ကြီးပဲဟ... အမှတ်
တမဲ့ကြည့်တော့ အလှူခံဖလား ကြီး
ကိုင်ထားတယ်ထင်ပြီး... ပြောမှာ
ဆိုမှာ: .....

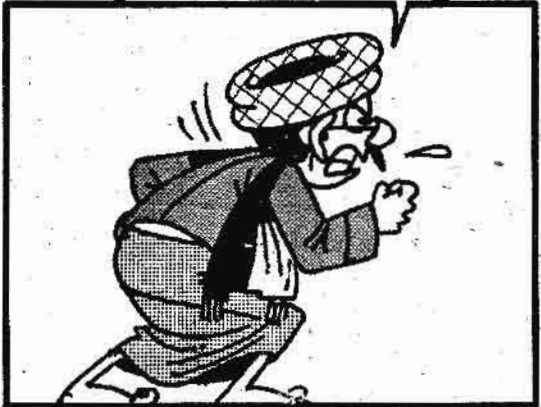

ဟေ့ကောင်...မင်းတို့ဆီက
ဘယ်နှခါအလှူခံဖူးလဲ...ငါက
ကောင် ထောက်ပံ့နေရတဲ့
(ကိစ္စကို.....ကွာ...)

ဒီမယ်ကိုလူဝ...ရှင်နဲ့ကျွန်မ
အိမ်ထောင်ကျကတည်းက
ဆန်တို့ဆီတို့ကိုကျွန်မမိဘ
တွေပို့ပေးနေလို့ရှင် မျိုနေရ
တမမြတ်ထား

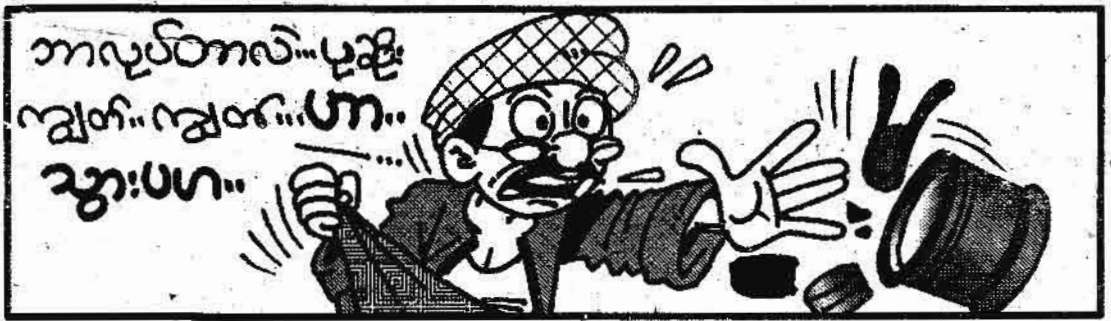
ဒီလောက်ကျေးဇူးတရားကြီးမား
လှတဲ့ကျွန်မမိဘတွေကို..ရှင် ဇော်
ကားတဲ့ ကိစ္စ ကျွန်မလုံးဝခွင့်မလွှတ်
နိုင်ဘူး ကိုလူဝ...ခါပ..

ငါ့အများအတွက်အရမ်း
ခိုင်တရားပြုမိန်းမ..

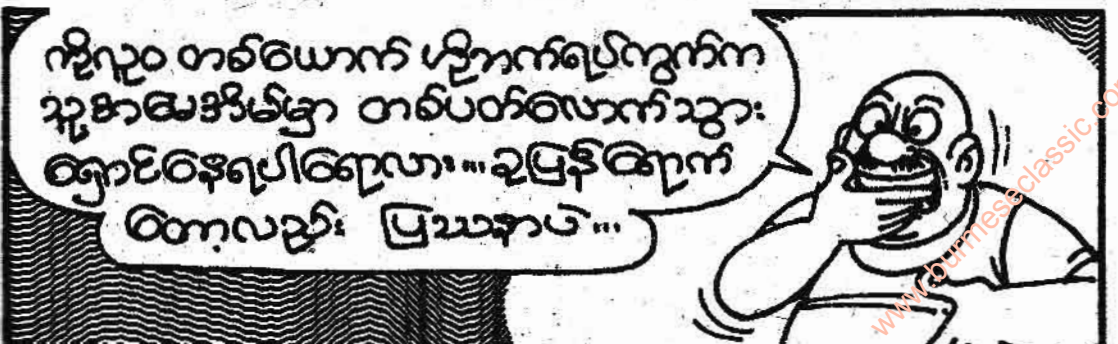

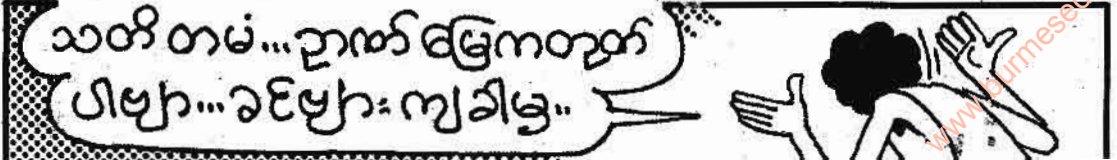
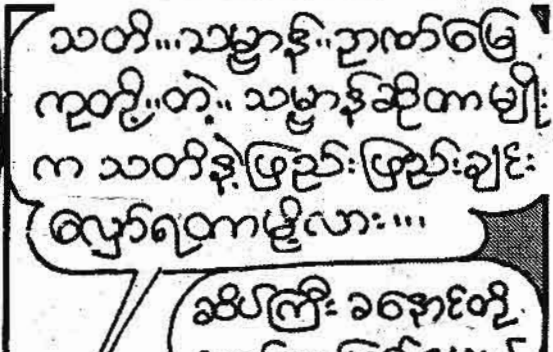
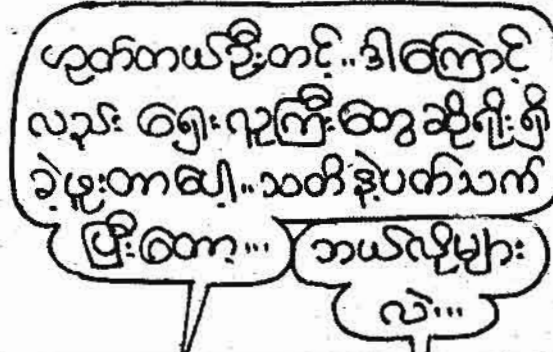
ဦးလေး ခွင့်လွှတ်ကျေနပ်တဲ့
အထိ ကျွန်တော်ဘယ်လိုတောင်း
ပန်ရမှာလဲ ခင်ဗျာ... ခွာ...

သမ္မာန်တွေရော... ကုသိုလ်တွေရော
ဆက်သားပြောရင် စပီဒူဝက်တွေပါ
ပါလာနိုင်တယ်... အဟဗ်း...

'သတိ'ဆိုတာ... 'သ'
ရယ်'တိ 'ရယ်'စာလုံးနှစ်
လုံးတစွန်းပဲရှိတာ...

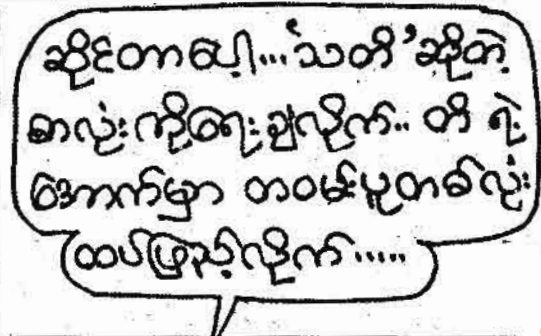
သတိ ရှိကြမ်းပါလို့... ကကြောင့်
တဖွဖွပြောနေရလဲဆိုရင်... သတိ
ရှိနေမှ သတ္တိ ဆိုတာလုပ်ယူလို့
ရတာလေ....

...တာ...

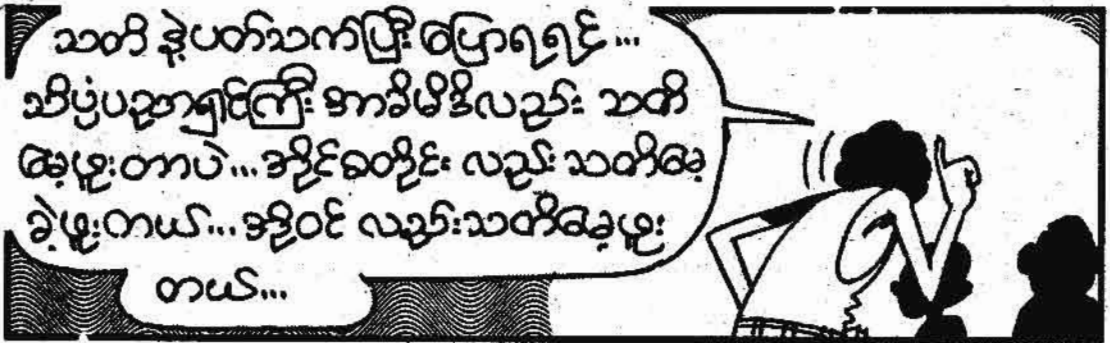

သတိ မှမရှိရင် သတ္တိဆိုတာ
ဖြစ်မလာနိုင်ဘူး... သိလား...

ဘာဆိုလို့လဲ ...

ဆိုတော့ပေါ့... 'သတိ'ဆိုတဲ့
စာလုံးကိုရေးချလို့က်... တိ ရဲ့
ဝဲအက်မှာ တဝမ်းပူတစ်လုံး
ထပ်ဖြောင့်လို့က်.....

နောက်ဆုံး ပြောချင်တာကတော့...
 ကယာညတွေသတိပေးနေ.. ကိယာသတိ
 မပေးဖို့ အရေးအကြီးဆုံးပဲဇော့..
 ရှင်းပြီလား...

သတိ နဲ့ပတ်သက်လို့ သတိပေး
 စကား ပြောကြားခဲ့တဲ့ ကိရိမောင်တို့
 အိမ်ပေါက်ဝ ဈေးကတော့ ...

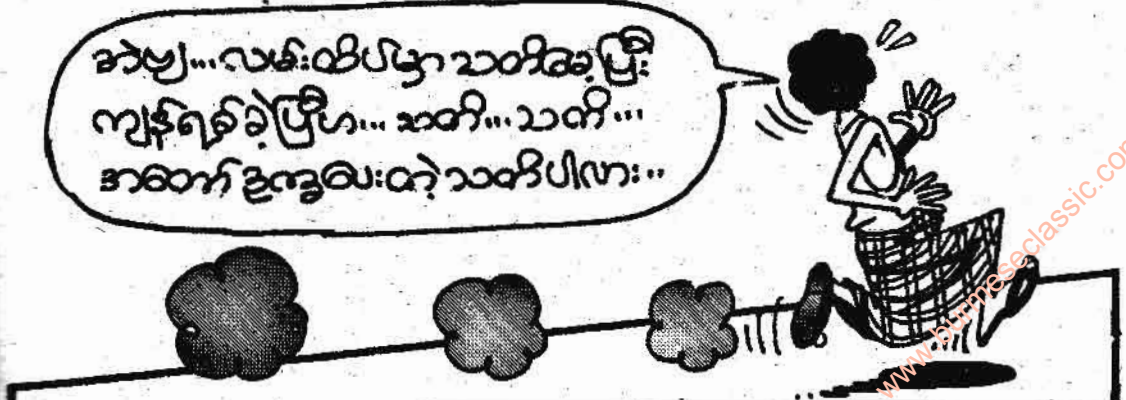

ရှင် အခု ကယကပြန်
 လာတာလဲယောက်ြား...

ဟို.. ကိညာဉ်တို့အိမ် မီးလန့်
 လို့ပေး.. အဲဒီက ပြန်လာတာ..
 (ငြိမ်းသွားပါ ဖြို...)

အိမ်ကသယ်သွားတဲ့
 ဈေး ဘယ်မှာလဲ...

အဲဟဲ့... လမ်းထိပါမှာ သတိပေးပြီ
 ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီဟ... သတိ... သတိ...
 အထက် နှုတ်ကမ်းတဲ့ သတိပါလား...

သဘက်အိပ်ရာဝင်တဲ့ထိ
ကိစ္စ ခင်တင် ထောက်ထောက်နဲ့
ဒါ... ပျော်နိုင်ရှာ...

မီးရူး ထင်းရူးကိစ္စ ရုပ်ကွက်
ထဲမှာ ကြိုတင်ကာကွယ်ကြဖို့
အဖွဲ့တကယ်အရေးကြီးလာ
ပြီ... ဒီထော့.....

သင်္ဘောနက်လို့ ဆွေးခနဲ အိပ်ပျော်မယကြံချီစားတယ်...

ဒီးတင်...
ဟို ဒီးတင်...
ထ၊ ပါဒီး...

ဒေါ်မ

ဒေါ်မ

အိမ်ရှေ့ဆီက တံခါးခေါက်သံနဲ့
အတူ ခေါ်သံလို့လို့ကြားလို့က
မိဝကကြောင့်...

ဘယ်သူလဲ...

ကျွန်တော် ခေါင်ဥဒက်
ပါ ဒီးတင်...

သင်္ကြီးအချိန်မတော်
ဘာအရေးတကြီး
ကိစ္စရှိလို့လဲ

သံ... သံချောင်း မရှိတော့
ဘူး ဦးတင့်...

ဟဟ...

ညနေစောင်း တုန်းကတွေ
လှိုက်ပါသေးတယ်...

ဟုတ်တယ်... ည
(သံ)နာဂါထိုးတဲ့ထိ
ရှိနေတာပဲ...

ကျွန်တော်လည်း ဂရုစိုက်နေတဲ့
ကြားက ဖြစ်သွားတာ...

ဒေးလေ... ဘယ်
တတ်နိုင်မလဲ...

သတ္တုတံတစ်ခု ကံတစ်ခုလို့ပဲ
သတ်မှတ်ရမှာပဲ.. မိန်းမနဲ့ ကလေး
တစ်ပြုံကြီး ကျန်ခဲ့တာတော့ သနား
ပါတယ်...

ညဉ့်လည့်နက်လျှင်...မနက်
ကျမှ ဖွား သေခါရင်းတို့..နာကျိုး
ကိစ္စတို့စိတ်ကြတာပေါ့..

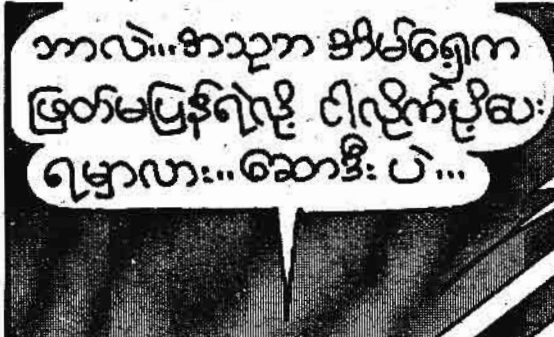

ကဲကဲ..မင်းလည်း ပြန်အိပ်
ချေတော့..ကြားလား..

ဝင်ဗျာ...

ကျ...ကျ...ကျွန်တော်...
ဘယ်ကိစ္စပြန်အိပ်ရမှာလဲ
ဦးတင်ရဲ့..

မင်းအိမ် မင်းပြန်
အိပ်လေ..

ဘာလဲ...အာသုဘ အိမ်ရှေ့က
ဖြတ်မပြန်ရဲလို့ ငါလှိုက်ပို့လေ
ရမှာလား...ဆော့ဒီး ပဲ...

မ..မ..မဟုတ်ဘူး
ဦးတင်ရဲ့..ဟဲ့...ဟဲ့...

ကျ...ကျ...ကျွန်တော် ဒီည
ကင်းတဲမှာ ဒါပဲ...အဲဒါ...တကဝန်
ကျတကလေ...ကင်းစောင့်
ဝဲဒတက....

ဘာ...ကင်းတဲမှာ ကင်း
စောင့်ဝဲဒတဲကောင်က သံချောင်း
ဆုံးတကကို ကယ်လို့လုပ်သိ
ဝဲဒတကလဲ...

သံချောင်းက ဆုံးရအောင်...သံချောင်း
ကိုပေါင်လို့နှံလို့ရတဲ့ဟမ္မာမဟုတ်တာ...
ပေါင်ပြီးပြန်မရွေးရင်တော့ ဆုံးမှာပေါ့...
ခုဟက...ပျောက်ခြင်းမလှပျောက်
သွားတဲ့ကိစ္စ ပျ..

ဟ...မင်းပဲ သံချောင်းမျှတော့
ဘူး ဆိုတော့...လူလောကထဲက
အပြုံးအပိုင်ထွက်သွားပြီထင်ပြီး
ဝိတ်မဝကင်းဖြစ်ဝဲဒတကလော့...
ဘယ်နှယ်ကွာ...

ပျောက်ဝဲဒတယ် ပြောပုံ
အရဆိုရင်...ဆိုးလွန်ဝဲ
တက မပြတ်နိုင်ဘူးလား

မပြတ်နိုင်ဘူး"

ခရီးလွန်ရအောင်... ခြေထောက်
ပေါက်ပြူး... သျှောက်သွား... နိုင်တက
မျှမဟုတ်ဘဲဟက...

ဟေ... ဒီ... ဒီ... ဒီဆို
သံချောင်းက.....

ခြေနှစ်ဖက်လုံး မမြှင့်တင်ဘဲ
ကြီးပေါ့... ဘယ်တုန်းက ဖြတ်ပစ်
လျှောက်တလဲ... ငါတော့ မကြား

မိန်းကလေး...

ပုဒ်မပေါင်တို့
ထင်တယ်...

ဘယ်ကြားမိမှာလဲ... သံချောင်း မှုမရှိ
တက... အဲ... (၁၁) နာရီထိုးတဲ့ အထိတော့
သံချောင်းက ရှိနေသေးတော့... ကျွန်တော်
ကွယ်တိုင် (၁၁) ချက်ခေါက်လျှောက်မိ
သေးတယ်...

(၁၂) နာရီထိုးလို့ သံချောင်းခေါက်
ဖို့လျှောက်မိတော့မှ... သံချောင်းမရှိ
တော့မှ နှိုးသိရတာနဲ့ ဦးတင်ဆီက
လာအကြောင်းကြားတာ...

အဲဒါနီးဟ... မင်းပြောတဲ့ သံချောင်းက
 သိန်းမုန့်ရောင်းတဲ့ 'ဂူသံချောင်း'မဟုတ်
 ဘူးပေါ့..

ဦးတင့် ကလည်း
 ဒုက္ခပါပဲဗျာ...

'ဂူသံချောင်း'က ဆောက်လုပ်မှု
 မရဘူး... အဲ... ဘုရားညှပ်စာဆီက
 ခံနေရတာပဲ... မိန်းမက စိတ်နဲ့
 မတွေ့တိုင်း ထိပါကုန်ဆဲက်တာ...

ခု ကျွန်တော်ပြောတဲ့ သံချောင်း
 က... မီးကင်းတဲ့မှာ ဆောက်တဲ့
 သံချောင်း... ရှင်းပြီဟား

အင်း... ရှင်းပါပြီဗျာ"

ကျောဒေသလျှာ
 ဘူး ဖွက်ဖြို...

ကံ

ဆောက်ရသံချောင်း မရှိလို့ မဆောက်
 ဘူးဆိုပြီး နေလို့မဖြစ်ဘူးနော်... ငါ့နီ
 က ဆောက်လို့ရမယ်ဟာ တစ်ခုခုတော့
 ဤထူးလွန်မယ်... ခဏအေးဦး"

ညွှန်အိမ်ထဲက... နိုင် လိုတော်
လင်အောင်ရောက်ပြေးလို့လား..

မောင်ကဲ... ဒါ... မောင်ကဲ... မြို့လေ...
 ဆက်တော့သံချောင်း ပြန်တွေ့ပြီ...
 ကျွန်တော်နဲ့အတူတူ ကင်းစောင့် တဲ
 ဇော်တိတ်ကြီးရဲ့ ခါးကြားထဲက တွေ့
 လို့... ဦးတင့်ဆီကယူသွားတဲ့သံချောင်း
 ကို ပြန်လာပြန်တာ... ဒီမှာ..

မနက်ကျမှ လာပြန်လည်း
 ရပါတယ်ကွာ... ရေးကြီးခွင်ကျယ်
 လှပတဲ့ဝဲကောင်ပဲ... မြို့ခြံထောင့်
 မှာ ထားခဲ့ပြီးရင် ပြန်တော့ကွာ

အိမ်တံခါးကို ဆွဲဖိတ်မယ်ဟန်
 ပြင်တော့လည်း...
 ဦးတင့်... ခဲစာလေး
 ခဲစာလေး တံခါးဖွင့်
 ပါဦး... အဖေ...
 ဘာလဲ
 ဖြော

ဟဲ့... မြို့ပန်းအဖွဲ့နားမှာ ထား
 ပစ်ခဲ့တယ်.. ဒါဟာအာချာကြည့်
 ဦး ခော်.. ပြီးတော့မှ အောင်ညွှန်
 ကို တောင်တောင်အိအိမဖြော
 နဲ့..

မောင်ညွန့်တို့က တိတိကျကျ
ပဲလှုပ်တတ်တယ်...ဟွက်တယ်
နော်...ပြန်မယ်...

ပြန်...ကွ

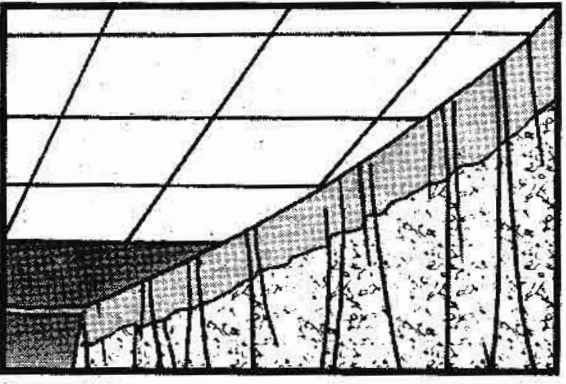
တိတိကျကျလှုပ်တတ်လို့
သားပဲ.. ခေါက်နေကျသံတွေက
ရှာမတွေ့တာ ကင်းတံဖွားအ
သေအချာမရှာဘဲနဲ့ ငါ့လာနဲ့
ရတယ်လို့.. ဖို့...

ဂိုကန်...ဒီအိ...
အုပ်...

အင်း...
နာဂါပြန်တစ်
ချက်တီးလောက်
ဒါပြန်...

ကိုမောင်တင့်တစ်ယောက် မျက်
စိမ့်မြိတ်ပြီ အိပ်ပစ်လို့ကိမယ်
လို့ဆုံးဖြတ်လို့ကိမယ်...

အိပ်ပစ်
ဖြားလှည်း...

ဒိုးတင့်...
ဒိုးတင့်...ထ.ပါဒါ

ဒီတစ်ခါတော့ ကိုဇော်တင်
ကြားပေး... ပြန်မတုန်းက
အာဘာငြိမ်နေလို့က်
တယ်...

ဒီးတင်...
ထပါဒီးဗျာ...

အိမ်ရှေ့က တောက်တောက်အာဘာတွေ ငြိမ်မာသွား... အိပ်ပျော်နေတု
မိချိုထောင်လန့်ဦးပြီ

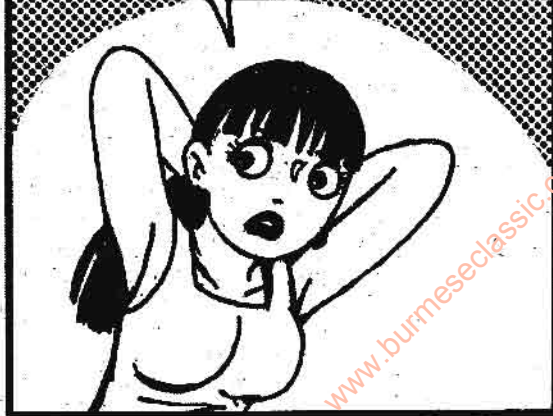
ထောက်ရှား... အိမ်ရှေ့
က အာဘာတွေလဲမသိ
ဘူးထက်... ထ၊ ဒီး...

ငါ ကြားတယ်
မိချို... တမင်
မထ ကာ...

ငါ ခုထက်ထိ တစ်ရေးမှ
မအိပ်ရသေးဘူး... အဲဒီထက်က
လာလာနွှီးနေလို့ ထ ထနေရ
တာ... နေပေထ... ဒောက်လျှန်?
လို့လိပ်ဆိုးထွက်ပြီး ထာလည်
ခြားတာပဲ...

အို... ထက်...

ကိုယ့်အိမ်ဝင်းထဲမှာ ထာနေ
လို့မဖြစ်ဘူး... တောက်ကြာ
မသက်လို့ ခပ်ဟယ်ဆေးဟယ်
လှပရင် ချုပ်နေဦးမယ်...

တေက... ဘယ်လိုကောင်
တွေလဲ... ကျက်သရေမရှိ
မက်လာမရှိ... နှင့်ပစ္စည်း တောထွ
မသွား... တွား... ကူး... တွား...

ဒီညတစ်ညလုံး... အိပ်ရေးပျက်အောင်
လုပ်တဲ့ကိစ္စ... မင်းတို့နဲ့ငါနဲ့ကြားမှာ
ပြဿနာတက်သွား... ဒီတယ်ဆို

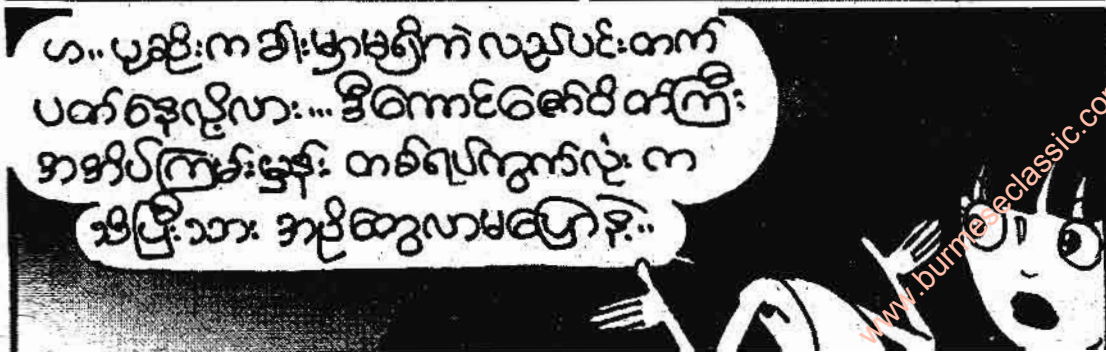
ဒို့တင် နဲ့ တက်မယ် ပြာသာနာက ဆောက်
 မှ...ဝါလာဝါလာဆယ် ဒီမယ် ပြာသာနာတက်
 နေလို့ဗျါ...
 ဟွတ်တယ် ဒို့တင်
 ဒီလိုအဖြစ်မျိုး တစ်ခါ
 ပြုမကြံလှေးပါင်..

ခုန က ဒို့တင်အိမ်ကို ကျွန်တော်
 သံချောင်းလာပြီ...ရော့ဟား...အဲဒီ
 ကအပြန်ကင်းတဲလည်းရောက်
 ရော့...ဝါလာဒီက ခေါ်ဝဲတဲကြီး
 ပေါ့...
 ဒို့တင်အိမ်ကို ကျွန်တော်
 သံချောင်းလာပြီ...ရော့ဟား...အဲဒီ
 ကအပြန်ကင်းတဲလည်းရောက်
 ရော့...ဝါလာဒီက ခေါ်ဝဲတဲကြီး
 ပေါ့...

အိမ်ပျော်နေတာပွ လူပျော်
 ဂုဏ်နဲ့မသိတော့ဘဲ...ကြည့်
 ကိုက်တော့ ဒါးမှာပဲဆို မရှိ
 တော့ဘူး... သိလာ...
 အိမ်ပျော်နေတာပွ လူပျော်
 ဂုဏ်နဲ့မသိတော့ဘဲ...ကြည့်
 ကိုက်တော့ ဒါးမှာပဲဆို မရှိ
 တော့ဘူး... သိလာ...

ဟ.. ပုဆိုးက ဒါးမှာမရှိက လည်းပင်းတက်
 ပတ်နေလို့လာ... ဒီဝဲကကင်ခေါ်ဝဲတဲကြီး
 အာအိပ်ကြမ်းနွန်း တစ်ပြောကွက်လုံး က
 ဆိုပြီးသာ အပိုဆွဲလာမပြောနဲ့..
 ဟ.. ပုဆိုးက ဒါးမှာမရှိက လည်းပင်းတက်
 ပတ်နေလို့လာ... ဒီဝဲကကင်ခေါ်ဝဲတဲကြီး
 အာအိပ်ကြမ်းနွန်း တစ်ပြောကွက်လုံး က
 ဆိုပြီးသာ အပိုဆွဲလာမပြောနဲ့..

တစ်ခါတလေ အိပ်ပျော်စွဲနဲ့
မြီးလင်းလို့ထ၊ လာရင်.. ခါးမှာပူဆိုး
မပါဘူး.. ခုနစ်နဲ့မထာဘီကြီးနဲ့မှာ
စွပ်လာတတ်တယ် ခါးခါးခါး...

အလို့ငှါကို
... ချစ်ကြပါလိမ့်
လို့... ခုနစ်နဲ့
တယ်...

ခွဟက... ဇော်ဝိတ်ကြီး ပုဆိုး
ရှေး ဖိနှပ်ရော့ပါသွားတယ်...
အိပ်ပျော်နေတဲ့ ဇော်ဝိတ်ကြီးကို
တောင်မနုဿ်နဲ့ ယူရတယ်.. ခိုး
လာတယ်... ကြောင်စိစိဖြစ်နေ
တယ်ကြည့်ပါလား...

မဟုတ်ဘဲလွဲရော့... တို့ဆေးထွေး
အထွေးမိပြီး အိပ်ပျော်အချစ်လိုက်
ပြောနဲ့တူတယ်တော်...

ဟ... အိပ်ပျော်အချစ်လူက
ဒီပြင်ဝန်ရာမှာပျပ်မှာပေါ့..
ကင်းတဲ့ထော့လာလုပ်ပါမလား
မိန်းမရယ်...

ဖြိုးထော့... ဇော်ဝိတ်ကြီးကို အိပ်ပျော်
ချစ်အောင်... ခုနစ်နဲ့ အိပ်ပျော်ပျော်
အချစ်လို့လဲ... ကဲ...

ဟာ... ဦးတင်ကလည်း.. ခု ပါသွား
 ဝက အဖိုးတန်ပစ္စည်းလို့ပြောရင်ရတယ်..
 ကျန်ထော့်အကျိုးက ဦးညိန်းတန် လေ..
 အကျိုးတန်.. အကျိုးတန်လို့ပဲခေါ်ကြတယ်...
 အကျိုးတန်မသေခင် ကျန်ထော့်ကို အမွေ
 လေးသွားတဲ့ တက်ထွက်ပုဆိုးဗိုလ်ဦး..

တက်ထွက်ပုဆိုးပါကွာ...
 မျက်နှာကဦးတင်လေးခင်တယ်..

ခင်အဲဒါ.. အကျိုးတန်ပစ္စည်း
 လို့ပြောရင်ရတယ်လေ... ဟဲ့

ပြီးထော... ခြင်ခြောက်ထောင့်
 ဖိနပ်ပါ ပါသွားတကဦးတင်..

ဆင်ခြောက်ထောင့်
 မန္တလေးဖိနပ်မဟုတ်ဘူး
 လား ထောဝါဟ်ကြီး..

အဲဒီဖိနပ်ကို ၈,၀၀၀တဲာ်နေ့မှာ
 ပဲ ရွှေထောက်ကို ခြင်ခြောက်ထောင့်
 အကျိုးခံလျှောက်ရတယ်လေ..

ထွေးလွန်တုတ်ကွေး
 မပြန်ကဲတဲာ်ထွေးလွန်
 တုတ်ကွေးပြန်ထော
 မှာကဲ...

ကဲကဲ... ခုဖြစ်တဲ့ကိစ္စက ကိုယ်
အဆုံးမကျလို့ခံရတာ... ဒီအင်
ကြီးဟန်ကျယ်လှုပ်နေစရာမဟု
ဘူး... နားလည်လား...

လောလောဆယ် အိမ်မှာ
ရှိတဲ့ငါ့ပုဆိုးအလောင်း တစ်
ထည်အဖြစ်နဲ့ပြန် ပြီးဝက်ဝက်
ကြီးကိပ်လေ့ရှိတာမိချို...

ကင်းတဲမှာ တကဝန်ချိန်ပြီးဆုံးတဲ့
အထိရှိနေရမယ့်အပြင်.. ငါ့အိမ်ထက်
ကို ဝယ်ယူလို့ထကင်ထဲရှိပြီးလှည့်ပိ
စေခဲ့... ဒါပဲ..

ဟဟ... တက်ထွက်
လည်းဟဟကဲ့...

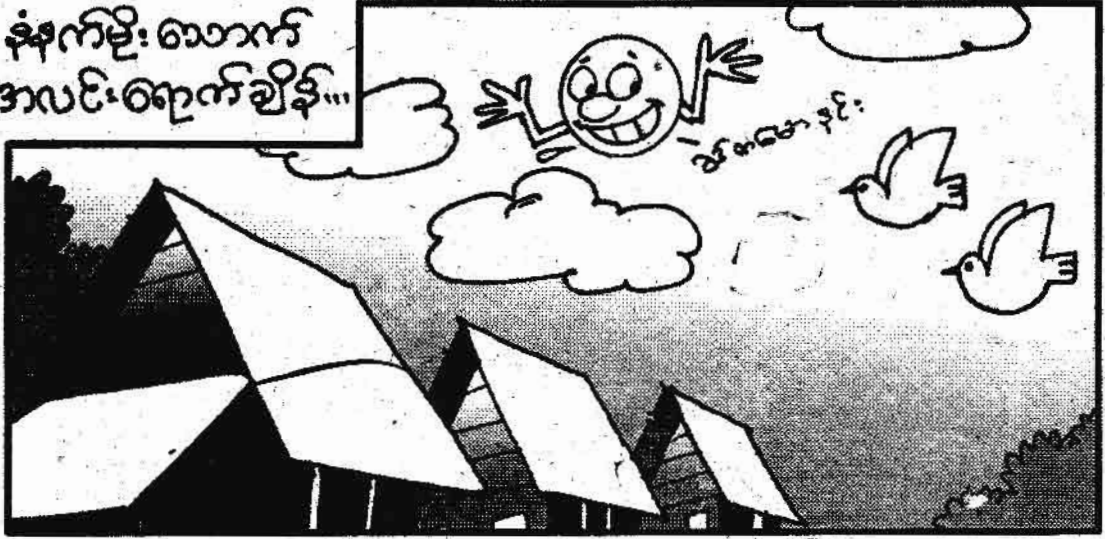

ကိုအောင်တင်တဲ့လင်မယား အိမ်ထဲ
ဝင်သွားပြီး အိပ်မလို့လှုပ်တုန်း
ရှိထားတယ်... စောင့်နဲ့ဖြိုးဖြူ
ပဲမြတ်သည့်အင်္ကျီသံကို
စကြာလှိုက်ပျံ့စေလား...

အိမ်က
ပဲ... မြတ်
www.burmeseclassic.com

နံနက်ဦး လောကီ
အလင်းရောက်ချိန်...

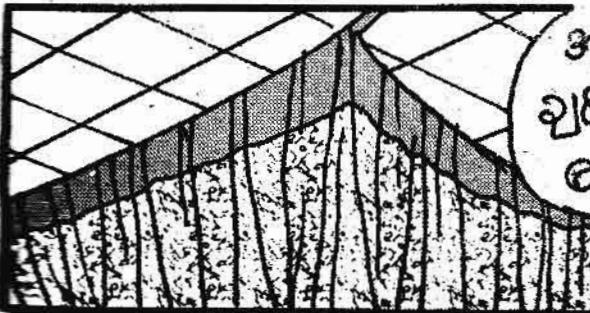

ကိုအောင်တင် တစ်ယောက် ညက အိပ်ရေးပျက်တာကြောင့်
နေဖြင့်တဲထိ အိပ်ရာကမထစား... နိုးနေလေမယ် လက်ခနဲအိပ်
ရာထဲမှာပဲ အာသာမို့နိုးနေမိတယ်... နားထဲမှာထောင့် ခက်ကားသံ
တွေ ကြားနေဆဲ...

မပေါင်းနိုင်ပါဘူး ဆိုပြီး
သတင်းချင်ပဲ ဘူမိကအိမ်ကို
ဆင်းသွားလေရဲ့... အဲဒါ...
မိချိုမသိတာကားလား...

ဟင့်အင်း

အံ့ပါရဲ့ မိချိုရယ်... မပြော
ချင်တာပါဘူး အေး... ဒါပေမဲ့
ပြောရဦးမယ်... ဒီလိုတဲ...
www.burmeseclassic.com

ကိုဆောင်တင် စိတ်ထဲမှာ သိလျက်ပါပြီ... ဟိုကုက်လမ်းထဲက
မအေးကြွယ် ရောက်နေပြီဆိုတာ... ▽

အင်တာနေရှင်နယ်
မအေးကြွယ်ရဲ့ အသံ
သေချာတယ်...

ရယ်ကွက်ထဲက သတင်း မှန်သမျှ
မညှိသည့်အခါကြီးတွေကိုမျှ မ
ယူဘဲ အိမ်ပေါက်စေတတ်အိမ်
တက်ဆင်း သတင်း ပြန်ချစ်ရေး ပြီး
ပေါ့...

အာဂက... မက်လာဦးည
မှာ သတို့သား မူးကြောင်ရူး
ကြောင် ဖြစ်လို့ပဲလို့ ထင်နေ
တာ...

ဟဟဟ...

မဟုတ်ဘူး
လာ...

ဘယ်ကလာ.. ကောင်လေး
ရဲ့ ဆူငယ်ချင်း ကြီးစွဲစွဲ ဆိုတဲ့
ဂုဏ်ပါ... အဲဒီညကျမှ လေမျိုး
စောလျက်ဆားတွေ နှင်းကန်
ဝါးချီး ပြီး ကောင်မလေး ဆီ
ပြန်လွတ်လျက်တာကစတာ

အိပ်ရာထဲလည်း ရောက်ရော လေ
ပုန်းက ခြူးပါရော.. ထစ်ဒါ.. ဒွစ်ဒါ မက
ဆိုတာ ကောင်မလေး သျှာ မှန်ထွန်
လာတယ်ထင်ပါရဲ့.. မအိပ်ရာထဲက
ဆင်း ပြေးလာခဲ့တာတဲ့ ထက်ရဲ့..

ဟယ်... အမဟုတ်တာလေး
နဲ့တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
လမ်းခွဲကုန်ကြရင် ဒုက္ခပဲ
နော်...

အေးလေး... ကယ်
တတ်နိုင်ပါ့မလဲ
မိချီရယ်...

ကိုမောင်တင်အာသာချောင်း
ကြည့်လျှောက်တော့... မိချီချက်
ပြတ် နေတဲ့ဟာကို ကူဖော်
လောင်ဖက်လာလုပ်လေးရင်နဲ့
သတင်း ပြန်စေတဲ့မအေးကြွယ်
ကတော့... အေးအေးအေးအေးပဲ

အတင်း ရော့... သတင်းရော့
ခုံဝဲတော့ပဲ...

အဟင်း... မိချီဆေးကဝယ်
လာတဲ့ ဘူးသီး နဲ့အလေးတွေ
မြိုင်မြိုင်သတိရတယ်... ပြောရ
ဦးမယ်...

တို့လမ်းထိပ်က မုဆိုးဗြဲကြီး
ဦးကတ်သီး လေး... အသက်
ခြောက်ဆယ်ကျော်ပါပြီ ကံ
လျှော့သွားလို့တဲ့ ဝတ်နော်...

ဟုမ္မေ...

ဟယ်... ဒီကုက္ကို အကို ပိတ်ကန်
လျှောက်လို့ အက ကယ်လို့လျှော့
တတ်လဲ မအေးကြွယ်ရယ်...

အဲဒီလိုပစ္စည်းကူး... နဲ့အိမ်မှာ ခိုင်းထား...
 တဲ့တဲကင်မလေးနဲ့ ယူလို့ကပြီတဲ့...
 ကြည့်ပါဦး... ကလေးမလေးက (၂၀)
 တောင်မပြည့်သေးဘူးလေ...

သေချာလို့လား တော်..
 မဟုတ် မဟုတ်တာမ
 ပြောတဲကင်ဘူး ဝေခို..

သေချာသေ... ဦးကတ်ဘီးတို့အိမ်ကို
 ခိုင်းဖို့ဆိုပြီး ပို့လေးထားတဲ့ တဲကင်မလေး
 အတော် ဟို... ပွဲစားမကိုယ်ကိုင်ပြောတာ..

အေးလေ.. အခု
 နီးတော့လည်း...

ဘာအခုနီးရောက်လဲ... ဟိုသူကြီးရဲ့
 ပစ္စည်းတွေကို မှက်လို့ ဖခင်အရွယ်
 အားနီးအရွယ်ကြီးကို ယူတာပေါ့... ဟို
 သူကြီးကလည်း အသက်ကာကြီးတယ်
 ဟွတ်... မပြောလို့ကလေးဘူး...

ရောပါဦး မအေးကြွယ်ရဲ့...
 ဦးဘတ်သီးကြီးနဲ့ ဘူသီးနုနု
 နဲ့ ဘယ်လိုဆက်လုပ်နေလို့လဲ..

အဟော်... ဒါလား...

ဘူသီးနုနုမဆူးရ... ငါ၏
 ဦးနာ၏.. ဆိုတဲ့စာသားကြားဖြူး
 တယ်မဟုတ်လား... ဦးဘတ်သီး
 က ဦးတစ်ဖက်နာဝေဝကဝေ
 ထော့နဲ့... ထော့နဲ့... နဲ့ဝေ့တယ်
 မဟုတ်လားမိချီ...

စိတ်ကြီး ဘူသီးနုနုကိုဆူးပြီး
 ဇင်းလုံးဆက်သလိုမျိုး နဲ့နဲ့တိုက်
 လိုက်မိလို့ ဦးနာဝေဝက ဖွတ်
 တာ... အဟင်...

အဟော်နိုးစေ
 တဲ့ ယူဆချက်ပဲ

ဘယ်ကလေး.. ဦးဘတ်သီး
 ငယ်ငယ်က ခြောင်းပေါက်ကွဲ
 ခဲ့ဖူးတဲ့ ဒဏ်... တဲ့..

အင်း... ထင်တော့ထင်သား...
ဘုရား တရားရိပ်မှာခိုမြေယံ
အရွယ်..ခွတော့ ကြည့်ပါဦး..

ကျိတောင်တင့် နားကြားပြင်း
ကတ်လာတာ အာမွန်....

အေးလေ..ကယ်တတ်
နိုင်မလဲ အိုရယ်...

တတ်နိုင်တော့ရော
ညလဲသံလေး နိုင်တာကျ
ဝင် နေတာပဲ...

ငါလည်းခွတော်
မျက်နှာမသစ်ရ
သေးကဦး...

မအေးကြွယ်... ခရမ်းသီးတွေ
တုနားရင်ဆေးလို့ကဦး လေ..

ခရမ်းသီး ဆိုပါမှ... ဟဲ့
အာပုပ် ရောင်းတဲ့အပျိုကြီး
အကြောင်း သွားဘဝတိရမ္မီ
တယ်.. အဟေ့..

လာပြန်ပြီ
တစ်မျိုး...

ဟဲ့.. အဲဒီအပျိုကြီးက
ခရမ်းသီးနဲ့ ကယ်လို့ပတ်
သက်လို့လဲ ဟယ်...

အပျိုကြီးမှာ လေနာရောဂါအခံ
ရှိနေတာ..ခရီးသီးကစား
တာ..လုံးဝတော့မဟုတ်မှန်း
သိသိကြီးနဲ့...ခရီးသီးတွေဝယ်

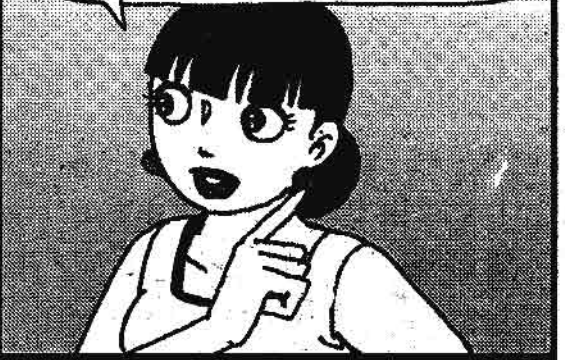
ပြီး....

ကာလုပ်လဲဟင်..

ကြက်သားနဲ့ရောပြီးခရမ်းနီ
ဒွပ်ဟင်းချက်စားတာလေ..
ချောင်းတဟွပ်ဟွပ်ဆိုးလို့ကယ်
မှာဆိုင်ဖြင့်ခိုင်လို့လဲတော်..

ဟဲ့..ဟဲ့လေ..ခရီးမှာလေနာ
ရောဂါတစ်ယောက်မှမရှိကြလို့
မအေးကြွယ်ကမဟုတ်
ပြန်စုံတကယ်တော်..နား

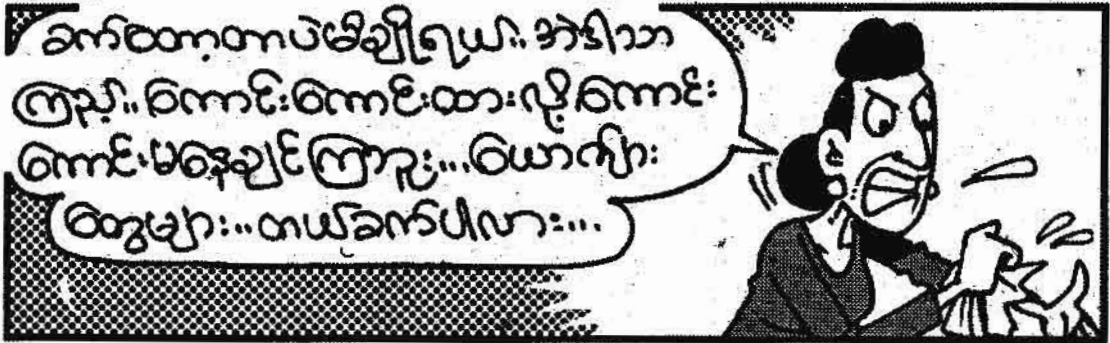
ထက်ပါစားရဲ့

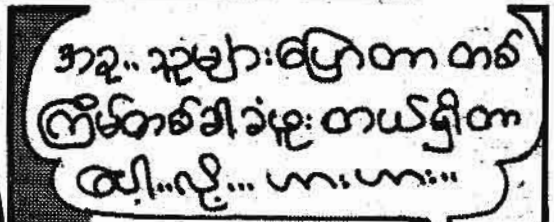
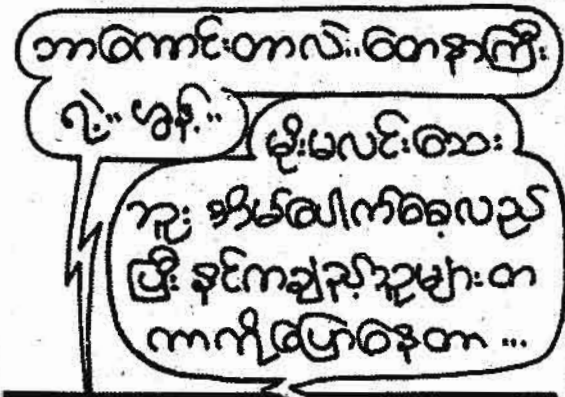
အေးကြွယ်တို့က အားလုံးပြန်စုံ
ပြီးသား... ဒီရုပ်ကွက်ထဲနေဟာတကြာ
ပြီ...ကယ်ကစားဆိုင်ကကအခ သိ
ပြီးသား မိချိုရေ... ဖွန်းဖွန်း

ကိုတောင်တင်တင်ထောက်ထောက်
ပျင်းပျင်း၍တကနဲ့ လမ်းထိပ်
ဖက်ကို ထွက် နှုတ်ထွတ်
အလား... နှုတ်ထွတ်
နှုတ်ထွတ်

အရပ်ထဲ လူတွေပြေး
ဝေးသွား နားလို့က်ဦးဗြ..

ဟား... အာခိ... ကယ်လဲ...

ဟိဒား ဒီဒား
ဆိုပါတော့ကွ...

ဒား... လူတွေ လူတွေ
အတော်ခက်တဲ့လူတွေပဲဗျာ
ခုတို့ကိုယ် ခုတို့ အာဟုတ်
ကြီးထင်နေတာဆိုတယ်

ဘာလဲပုလုံး... မင်းကိုယ်ကယ်
အရက်ဆိုင်က အာလွှာမတောင်း
ဘူးလို့ပြောလို့က်ပြန်ပြန်လဲ..

ဦးတင်က လှုပ်ပြီ...
 မူလုံး ဆိုတဲ့ကောင်က စာရက်
 မသောက်ရရင်မနေနိုင်တဲ့
 ကောင်ကြီးကျနေတယ်...
 ပြောပုံက...

မဟုတ်လို့လား...
 ဟုတ်တယ်... အဲဒါ...
 အခုထောင် ရဲခင်းကျော်
 ကိစ္စသွားမလို့လေ...

အဲ...တစ်ခုတော့ရှိတယ်... ခုနက ပြော
 တဲ့ကိစ္စ... စာရက်နဲ့ဘာမှမပတ်သက်
 ဘူး... ဘုရားစူးရစေရဲ့ဗျာ...

ဒီလို.. ဒီလို.. ဟိုဖက်လမ်းထဲက
 ဦးပြုံးကြောင်ဆိုတဲ့လူ.. ပေးခင်
 ဆရာလူထွက်လေဗျာ... အဲဒါ
 သိပါတယ်...

သိပါသိတယ်.. ဒီလူ
 မိတ်ရင်းကောင်းပါတယ်..
 ရုပ်ရေး၊ ရွာရေးဆိုလည်း
 တက်တက်ကြွကြွရှိ
 တယ်...

ရုပ်ကွက်ထဲမှာ သားရေး သမီးရေး
ဒီခါထောင်ရေး ကိစ္စ... မင်္ဂလာနေ့ရက်
တွေလေးတက်... ပစ္စည်းပျောက်တက်... ကလေး
နာမည်လေးတက်... လူဝင် လူထွက် သင့်
မသင့် ဆိုတာတွေကျတော့... နဲ့ပဲ
အားကိုးနေရတာလေ...

အရင်ကတော့ ဟွတ်မြားပေါ့... အခု
လေဒင်ပညာနဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
မပြုတော့ဘူး... ဒါကြောင့် လေဒင်ဆရာ
လူထွက်လို့ ကျွန်တော်ပြောတာ...

ဒီလူ... ဆိုက်ကားထွက်နင်း
နေလို့လား... ဒါမှမဟုတ်... ..

ဆောက်ကွယ်မြာ
ဒီပြင်လုပ်ငန်းတစ်ခု
ရှိနေတယ်...

ဒီလူကြီး ဒုစလုံးကို နေတယ်
ပျာ... ရှင်းပြီလား)

သဘာဝရင့်
ပုဆိုးခြံပြီး ကွေးတက်တဲ့
အကျင့် မလျောက်နိုင်
(လေးကံကိုး... အဖမ်း)

ဒုစလုံး ကိုငံတန်နဲ့ ပုဆိုးခြံ
တန်နဲက ကဆိုင်လို့လဲ အာစီ
ရဲ့... လုပ်ပြီ..

ထက်ခြံရင်ထဲ
လင်းတပြစ်မှာစေ
ချာတယ်...

ပုဆိုးခြံပြီ ကော့ဒီပတ်
တောက်... ဒူးဒုစလုံးကို လက်နဲ့
ကိုငံထား ပြီး သားဖြစ်သောကော့
လား.. အဲဒါကိုပြောတက

ဒူးထိုင်းကို ကိုငံမ
လုပ်ပဲတော်...

ကျွန်တော်ပြောတဲ့ ဒုစလုံး က...
ဟိုလေ... တစ်ပတ်မှာ ငါ့ရှက်ကစား
တဲ့... အဲ... အဲ...

တော်ဓမ်း.. မဖြစ်ခို
ကဲ့ လောကောင်

အဲဒီ တရားမဝင်တဲ့ လောင်းကစား
ကို ငါ့ရပ်ကွက်ထဲမှာ.... ကင်းစင် လွှင့်
ချောက် ဘယာထေးခွာ ကွာသုတ်သာဖြစ်
ကြစေကုန်သတည်း.... ဆိုပြီး စီမံချက်
နဲ့ မြေပွန်ပစ်လျှက်တက ကြာပြီပဲဟ...

မင်းကို ဂယ်တောင် ခြောက်
 တွန်းလှိုက်ပြန်တယ်မသိဘူး
 ခန့်... ပုလုံး...

ခူလေးပဲ ကျွန်တော်နား
 နဲ့ ဆတ်ဆတ်ကြားခဲ့တာ...
 ဘုရားရဲ့ များ...

ငါဟာ နှစ်လုံးကိုင်တယ်
 ကွာ... ကာဖြတ်လဲ... ကာဖြတ်လဲ
 ဆိုပြီး ဆိမ်ထဲကနေ ဦးပြုံးဖြော်
 တောင်ဟောတောင်ဟောလုပ်နေ
 တာ... ကြည့်ပါဦး...

မဟုတ်မဟုတ်တာလုပ်
 မယ်လူက တော်ကြီးဟစ်
 ကျယ်မလုပ်တန်ဘူးကွ...

ကျွန်တော်လည်း အဲဒါ
 စဉ်းစားနေတာ...

အို... တောချာတောင် သွားပြီး ခုံခမ်း
 လှိုက်တာစားပါတယ်... မင်းပါလှိုက်
 ခဲ့ပုလုံး... လာ...

ဟွတ်... ဟွတ်...

ဒီး ပြုံးကြောင်နဲ့တွေ့တော
အကျိုးအကြောင်း...အဆို
အကောင်းကိုရှင်း
ပြရတာပဲ...
ဟဲ့...ဟဲ့...ဟဲ့...ဟဲ့...ဟဲ့...

ဒီလို ဦးအောင်တင်လို့...
ကျပြသား...ခွားပြုံးကြောင်ဆို
တဲကောင်အဆူးမကျပုံများ
များ...

အရှင်ဆုံး ဖုန်းတွေဝေ၊ ချလေး
တော...ကျပြနာမည်နဲ့ ဟန့်
ဖုန်း ကျလာတယ်...ကျပြကို
နေတယ်လေ...သိဖိကြာသေး
ကူး ဒောက်ထပ်ပြီး ကျပြနီမ
နာမည်နဲ့...

လျှောက်တဲ့ ဟန့်ဖုန်းတစ်
လုံးကလည်း ကျလာတယ်...မနီ
မကနယ်မြှာတာဝန်ကျနေတာ
သူနာမည်နဲ့ရတဲ့ ဟန့်ဖုန်းကို
သူ့သားပေး ကြိုင်ခိုင်းတယ်...

အဲဒီမှာပြသနာစတာပဲဗျာ...
ဒီကောင်က ဟန့်ဖုန်းကြိုင်ရတယ်ဆိုပြီး
ဟိုလူလျှမ်းဆက် ဒီလူလျှမ်းဆက်နဲ့ ဆက်
ဖျက်တာ...ဖုန်းကိတ်လာတော...ဟဲ့
မဆောင်ခိုင်းကူးလုပ်ပါရော...

ဟဲ့...
ဟိုကြီးကြောင်စို့
လွှဲကား

အောင်မာ... ကြီးကျယ်လှိုက်တာ...
ဒီကောင်မ က အခွေကို ဒီလိုပဲ ပြော
သလာ...
အေး...

ဟဲ့..ခင်ကတော့... ခုပြော
သလို မဟုတ်လို့လား ငမိုးခေါ်..

အို..ကျွန်တော်က
ခုကို လက်ဖျားနဲ့
ထိဖို့တောင်မရဘူး
ဗွယ်ဘူး...

ခင် ထိလို့တောက.. ရမယ်တဲ့
လား... ခင်နဲ့ ခုနဲ့က ဘာနဲ့လို့လဲ..
ဒီကိစ္စ ခင်ကို ဘယ်ဘုတော
မြောက်ပေးတာလဲ.. ပြော..

အဖေသားက ခုမျှားမြောက်
ပေးတိုင်း လုပ်တဲ့ကောင်ကျနေ
တာပဲမျှား... ခုဟာက... တောက...
ငါ..... ခေတ်...

ငမိုးခေါ်တို့ သားအဖ
ဘာဖြစ်တယ်မသိ
ဘူး...

ပြောရင်းနဲ့ ဒေါသထွက်
လာပြီ... အခုချက် နှင်း သွား
ရှင်းမယ်...

ဟဲ့...ဟဲ့...
နင် လွန်မယ်...

သေကောင် ဖြီးချဲ့.. တောက်
ကြီးဟစ်ကျယ်နဲ့ ဘာဖြစ်နေ
တာလဲ...

အယ်.. ဒီးတင့်

ဘာဖြစ်မှလဲ.. ဒေါ်ကလေးဘိး သမီး
ညိုမြ သါ... မိညိုမြက ညိုမြ လှုပ်လို့
(တိကန်နေတာ...)

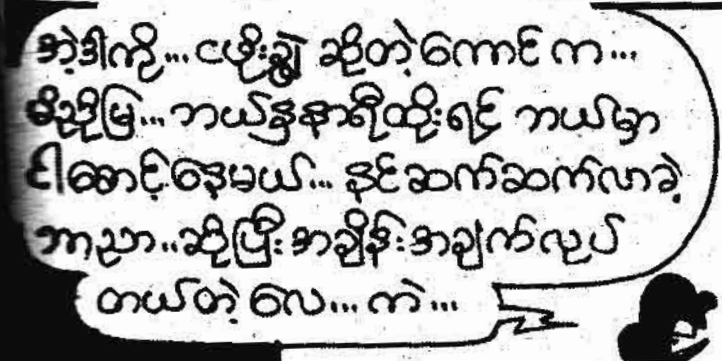
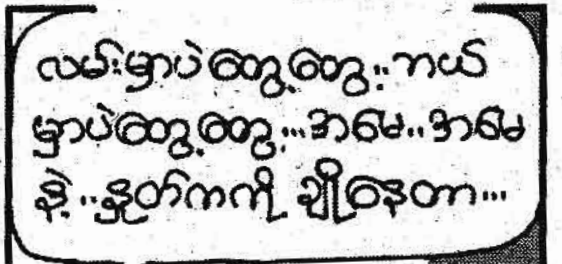
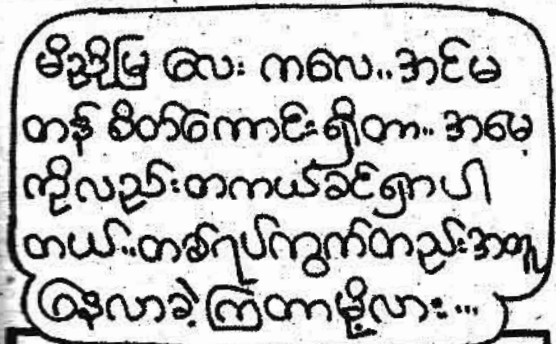

က...က... မိညိုမြက.. ညိုမြ ကို...
အာ.. ငါ့ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြော
မေး...

ဒီလို့မျိုး... ဒီ... ဒီ... ဒီ...

ဟဲ့...ဟဲ့... နင်
မပြောနဲ့.. ငါအဖေ
ပြောမယ်...

ကလေးမလေးက အမေ့ကို
လာတိုင်ပါရော့ဟား... အမေ
တောင် အံ့အားသင့်ယူရတယ်...
လှုပ်သင့် မလှုပ်သင့် မခင်းစား
မချင့်ချိန်ဘူး... ကြည့်ပါဦး...

လှုပ်သင့်လို့လှုပ်တာ... လှုပ်
သင့်လို့လှုပ်တာ...

ဟဲ့... နိုင်နဲ့ ဘုနဲ့ က
သမီး ရည်းစားတွေ
လည်း မဟုတ်...

ဖြိုးတော့ ငါအမေ နဲ့ပဲ ဆွေ
ဆွေငံငံ ပြောဆိုဆက်ဆံတာ... နိုင်
လို့ ကျပ်မပြည့်တဲ့တောင်ကို
အဖက်လည်း မလှုပ်ဘူး... ခက်က
ပြောဖို့ တေလာထေးပဲ...

နိုင်က ဘုများ သား သမီး
ကို ပိုင်ဆိုင် ပိုင်နိုင် နဲ့...

ဘုက အရှင် ပိုင်ဆိုင် ပိုင်
နိုင် လာလှုပ်တာလေ

ဟဲ့ .. နိုင်ကို ဘယ်လိုလှုပ်
သလဲ.. ပြောခမ်းပါ...

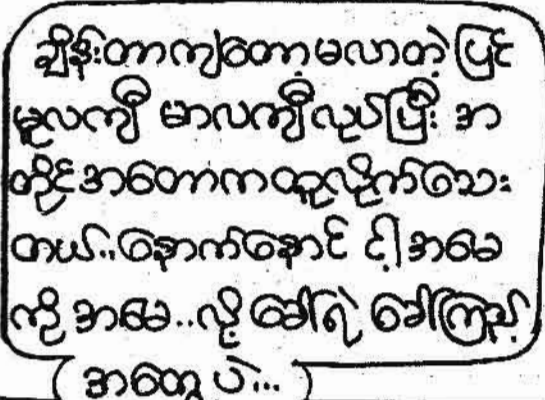

သူ့ဘာပြုလို့ ကျွန်တော့်အဖေကို အဖေ..အဖေ...လို့ခေါ်လဲ.. ဒါ သူ့ဘက်က စရိုးသားတဲ့အသွင်ကိုဆောင်နေတာ..

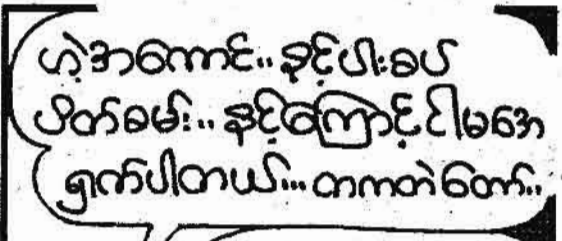
အဖေ အာရှယ်မို့ အဖေခေါ်တဲ့ဟာ

ဘယ်ကလာ.. ကျုပ်ကို ဒီကောင်မကြိုက်နေလို့သာ ကျုပ်အဖေကို အဖေလို့ခေါ်တာပေါ့.. ရှင်းပြီလား...ဒါကြောင့် ကျုပ်က သူ့ကို ချိန်းတွေ့ဖို့လုပ်တာ..

ချိန်းတာကျတော့မလာတဲ့ပြင် မှုလကျိ မာလကျိလုပ်ပြီး အတိုင်အတောက်ကုသလို့ကစားတယ်.. ခောက်ခောင် ငါ့အဖေကို အဖေ..လို့ခေါ်ရဲ ခေါ်ကြည့်အတွက်ပဲ...

ဟဲ့အကောင်.. နှင့်ပါးစပ် ပိတ်ခမ်း.. နှင့်ကြောင့်ငါမခေါ် ရှက်ပါတယ်... တကတဲတော်..

ဖြစ်ပြန်ရလေ ဖို့ချိရယ်...

သေတ္တာတဲ မိညိုမြရဲ့အဖေ
မာနုးသီး နဲ့ ငါနဲ့က သက်တူရွယ်
တူ အဖေလည်းခင်ကြတယ်
အောင်တင်ရယ်.. ဒင်းလွယ်ပုံက
ကလေးမလေးနဲ့မျှက်နှာပျက်

ရော့....

အေးလေ.. မင်အဖေကို
အဖေလို့ခေါ်တာလေးနဲ့
မင်းကိုကြိုက်လို့ပါလို့ပြော
ရအောင်... ကာအထောက်
အထားရှိလဲ.. ပြော"

ဒါတယ်..

ဦးတင်မိန်းမ မမိချိုက ဦးတင်
ရဲ့အဖေကိုကယ်လို့ခေါ်လဲ..ကဲ..
အဖေ လို့ မခေါ်ကူးလာ..

အေးလေ..

အဲဒါပေါ့.. ဥလည် မိညိုမြက
ကျွန်တော်အဖေကို... အဖေ..လို့
ခေါ်တဲ့နောက်... ဗျာ.....

ဟ.. နေ့.. နေ့ဦးဟ..
မိချိုနဲ့ ငါနဲ့က လင်မယား
လေ... ဒီတော့...

ဟုန်း...ဟုန်း...

ယောက္ခမ ဖြစ်တဲ့ ငါ့အဖေကို
 ရွေးမဖြစ်တဲ့ မိချိုက... အဖေ လို့ခေါ်
 တဲ့ဟာနဲ့... အခုကိစ္စနဲ့ မတူဘူးဟ
 (ပြဿနာပဲ ဖြိုးချဲ့ရယ်...)

ဟွား... မတူ
 ဘူးလား ဒီတင်..

ကျွန်တော်က အတူတူပဲ
 ထင်ပြီ.. အဟဲ.. အပိုင်တွက်ထား
 တက... ရှက်လို့က်တက... တက... တက...
 ရှက်လို့က်... တက...

ဖိုးချဲ့တစ်ယောက် အိမ်ထဲဝင်
 ပြေးပါစရာ..

အဲဒါသာ
 ကြည့်တော့... သား ဒီးလို့
 ပြောရအောင်လည်း အခက်
 ကယ့်ဒွယ် ပြုပါမလဲ

စာင်း... ဖိုးချဲ့ကြီးပုံစံက....
 မိန်းမ လို့ ချင်နေပုံပဲဟွား.. မိန်းမ
 လေးစားလို့က်ပါလား အဖေ..

ဟဲ.. ရှား ပေါပေါ အကောင်
 ကို အိမ်ထောင်ချထားလေး
 လို့က်ရင် စားလုံး ဒုက္ခတွေ့
 ကုန်မှာဆိုလို့...
 www.burmeseclassic.com

သူပြောပေါက်ကွဲကြည့်ဦး...
ဒီအိမ်ထောင်ရက်သားကျချင်
လို့က်တာတဲ့လေ.. ဒီအိမ်ထောင်
ကို ရက်သားလောက်ပဲကျ
ချင်တယ်ဆိုပါတော့...

ဒွန်ဘက်မှာမျက်နှာပျက်
ရော့ပြစ်မကုန်ဘူးလားကွယ်
ဒီကောင်က မလုပ်ဘူးမပြော
ခွင့်ဘူး ထောင်တင်စေ...

ဒါလည်းဟုတ်
တပဲ...

ဟဲ့တ. လောကလည်း သူ့ကိုယ်
သူ့ ဝါက်တာစနစ်ဆွန့်ပါဆိုပြီး
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က ကောင်မလေး
ကို သွားပြောလို့ပြော...

ကောင်မလေး ယုံတမယုံ
တာအာသာထား... သူ့အစ်ကို
ငါ့သားအကြီးကောင် ဇာန်
စနစ်ဆွန့်သိသွားရင်မချောင့်

ဘူး"

ကျန်တဲ့သားသမီးတွေ
အတွက်မပူဘူး... ငမိုးချ
အတွက်ပဲ အမွေမှာမူပင်
လောကရောက်နေရတယ်

ဒါပေါ့လေ

အိမ်ကိုပြန်ရောက်ရောက်
ချင်း မိချိုကို ပြန်ပြော
ပြုစုစားတယ်..

အကော်ရယ်ဖို့ကောင်းတဲ့
ဖို့ခါကြီးပဲနော် ယောက်ျား...
အဟင်း...

အေးဟ..

မှီစားတယ်.. ရပ်ကွက်ထဲမှာ လူပျိုခွီးကြီး
ကိုဝင်း တောင်တစ်ယောက်တော့ ကယ်စဉ်
ဘာသံကြားရမလဲ နားသာထောင်..

ကယ်ကိုဝင်းအောင်
လဲဟ.. တို့ကိုဝင်းအောင်
လား မိချို..

ဟုတ်တယ်လေ... ခုတ ဝါ
ပါးခပ်က တဖူးဖူး နဲ့တဲ့...

ဟေ့...

ဒီဂူကြီး အသက်ကြီး ခါမှ
ငယ်ပုပြန်ပြီး ပုစိတောင်း
တွေ မှတ်နေတယ်ထင်ပါ
ရဲ့ဟယ်...

ဘယ်က ပုစိတောင်း မှတ်ရမှာ
လဲ... ဟိုဖက်ရပ်ကွက်ကံ ဝေ
ဖူးပွင့်ဝတ်ရည် ဆိုတဲ့ ကောင်
မလေးကို ကြိုက်နေလို့ တဲ့

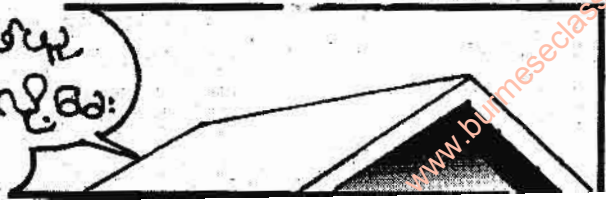
ဝောက်ရဲ့...

အဲ့ဒါနဲ့ ကောင်မလေးကို
ဘွား မှတ်ရော့လား...

ဘာတွေလာပြော
နေတာလဲ...

ကောင်မလေးကို အိုင်လပ်ဖု
ဆိုပြီး ဘိုလို့ မှတ်ရော့လား လို့ ဇေး
တာ... နှင်ကလည်း...

ဒီလူက စကား ပြောရင် ဘာလို့ညွှပ်
 ညွှပ်ပြီး ပြောတတ်လွန်းလို့...

ဟရီး၊ ဆေးဒီး၊ ဂေါ်လီ၊
 ဖြိုင်လမ်း... ဂေါ်လီ၊ ကိုင်းမယ်

ကောင်မလေး၊ နာမည်ကို အ
 ဖွားခွတ်ပြီး 'မူး' လို့ခေါ်တာ
 တဲ့လေ... ဒီသတင်းက
 မပြုနိုင်ဘူးလို့ထင်တယ်
 နော် မိချို...

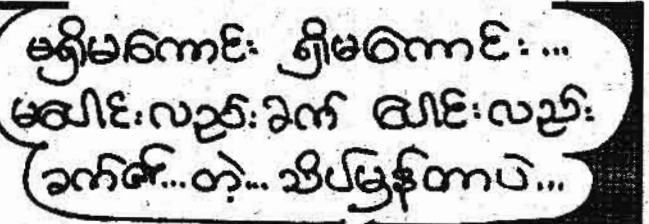
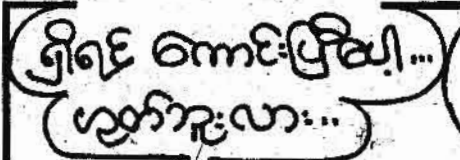
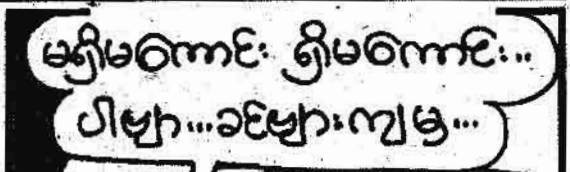
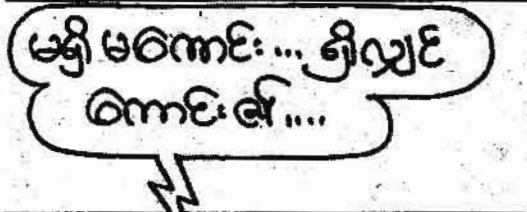

မို့လို့တဲ့ သတင်းအတိုင်း
 စီက အတိအကျရထားတာ...
 ခုလေးပဲ မအေးကြွယ် ပြန်
 ပြေးသွားတယ်... ဤပြန်လာ
 တာမြင်လို့....

အဲဒီခဏက ကိုဝင်းအောင်
 အကြောင်း စဉ်းစားရင်းနဲ့
 ကိုဝင်းအောင်
 အိပ်ရာဝင်ဖြစ်
 တယ်လေ...
 ~~~~~

ကိုဝင်းအောင်ဆိုတာ ငါနဲ့
 အရင်းနှီးဆုံး ပြောမောဆိုမော
 တွေပဲ... ဒီလူ ဘယ်လို့ဖြစ်သွား
 တာလဲ.....

အောင်ရင်က မြန်တယ် မြား
တယ် လေဖန်ရဲအောင် မိန်းမ
ဘယ်နှခါယူမလို့လဲ... ကဲ..

မိန်းမဆိုတာ ယူမလို့
ရောမလို့က... ..

ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့
M.A.I.N မိန်းမဆိုတဲ့ ဓာတ်က
ကျတဲ့ ဓာတ်တွေကို မ, သွား
လေ့ရှိတာကြောင့်... မိန်းမ
လို့ ခေါ်တာ... မှတ်ထား...

နေပါဦး ကိုဝင်းအောင်ရဲ့ ယောက်ျား
တွေရဲ့ ဓာတ်ကကျတဲ့ ဓာတ်... ဆိုတာ
ကားတွေများလဲ ဟင်..

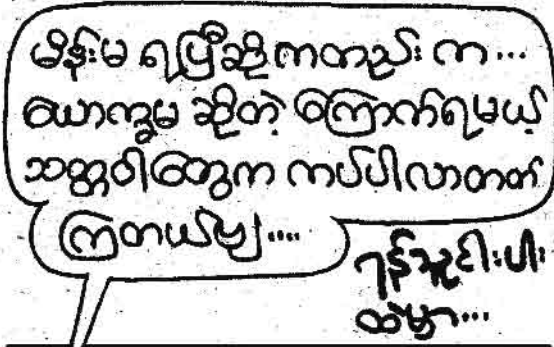
ယောက်ျား တံခွန် လှေဆွဲချန် ဘို
ကောင်းကင် တပွတ် ကြယ်ကိုခွတ်လှမ်း
မပွတ်ခေမာန် ရှေ့မှန်း ဇာ... ဆိုတဲ့
ဖြင့်ဖြတ်တဲ့ ဓိတ်ဓိတ်ပိုင်း ဆိုင်းရာ
တွေလေ....

ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ.. မိန်းမ
ရပြီ.. သွားတောနဲ့ မိတ်ခါတ်ပိုင်းဆိုရင်
ထက်မြက်မှုတွေ တွဲ ကြွေးသွားတတ်
ကြတယ်ဗျာ...

ဖြစ်နိုင်တယ်
ကိုဝင်းဇော်

မိန်းမ ရပြီဆိုတာတည်း က...
ယောက်ျား ဆိုတဲ့ ကြောက်ရမယ့်
ဆရာဝန်တွေက ကပ်ပါလာတတ်
ကြတယ်ဗျာ...
၇နာရီပေါ့
ထဲမှာ...

ကြောက်စိတ်ကို ပြောရတာက
ပစ်မှတ် ရဲ့ဆေး တင်ရော... တင်
ရင်း တင်ရင်း နဲ့ ရေချိန်လွန်သွား
လို့ မိန်းမနဲ့ ရန်ဖြစ်ရတာလည်း
ခဏခဏ...
ကြိုက်လို့
ယောက်ျားဟာကို
ပင် ရဲ့ဆေး... တဲ့

ခင်း... ယောက်ျားကြီး ဦးကို လွှင့်က ကပြော
ဆဲလ်ဆိုတာ... မိန်းမတွေဟာ... တဲ့.. ပြောနဲ့ မြင်း
လို့ပဲ တဲ့...

သိပ်ဟွတ်တက
ပေါ့ဗျာ...

ငါ့ခြင်း ငါ့ဆိုင် ခပ်ကိုင် ရောက်ရောက်.. ငါ့ဈေး ငါ
 ထိုး ပဲခူး ရောက်ရောက် ဆိုသလို... ဟတ်တက မဟတ်
 တက အာသာထား... ထင်ရာဆိုင် ပြီး ခကား ကို ရေပုက
 မဝင်အောင် ပြောတတ်ကြတက... မိန်းမ... ဗျ...

ခ...ခ... ခကား ခုဦး ကို ညှက်..
 ကျပြပြ ပြောချင် တကက... မိန်းမ
 တွေဟက ပြောခဲ့ ဖြင်း လိုပဲ... တံ
 ဝီး နင်း တံ ညှက် ခောက် ကို တကက
 တကက ပါ ခမြဲ ပဲ... တံ..

ဪ... ဒီလို ဆိုလို တကလား...
 တစ်ခု တက သတိထား ဖွဲ့လို
 တယ်..
 ငါ ပြော ရတယ်
 ကို မှတ် ကု...
 ဝ

ဈေး အဆင်း.. မြင်း အတက်... တံ
 ဈေး နဲ့ မြင်း က အဆင်း အတက် သတိ
 ထား ရသလို မျိုး... မိန်းမ ဆို တက ကလည်း
 အ... အ... အဲ... ဟို လေ... ထင် ရာ
 ဆိုင် တက် ကြတယ် ဗျ.. ခကား..

အံ့မယ်... ကိုဝင်းအောင်နဲ့
အောင်ညွန့်နဲ့ မိန်းမအကြောင်း
တွေ ဆွေးနွေးနေပုံထောက်
ထောက်....

လူပျိုကြီး ကိုဝင်းအောင်
မိန်းမယူဖို့ စိတ်ပါလာပုံ
ရတယ်နော်... အဟိ

ဦးတင် က
လုပ်ပြီ....

ကိုဝင်းအောင်ကြီးက မိန်းမယူဖို့
နေနေသာသာ... မိန်းမ မကောင်းကြောင်း
တွေ ချဉ်းဖိပြောနေလို့ ခက်နေတာ...
ကယ်လို့လုပ်ကြမယ်... ကဲ...

ဒါဆို ကိုဝင်းအောင်ကြီးက
တစ်သက်လုံး မိန်းမ မယူဘဲ လူပျို
ကြီး လုပ်သွားတာမယ်ဆိုပါ
ထောက်ဗျာ....

ဒီလူပျိုလည်း မဟာ
ထေးကူး အောင်တင်
ရဲ့....

မယူကနဲ့ မနေခိုင်မယ
အာဂ္ဂဇာ...ယူပစ်လှိုက်ပေါ
ဗျာ... ဘာခဲယဉ်းတာမှတ်
လို့...

ကိုယ့်ကိုယ်ကို...ကိုယ်
အာသိဆုံးပါ...အချိန်မတန်
ထားလို့မယူတာ...

ဘယ်အချိန်ကိုထောင်နေတာ
လဲ.. ဆင်ဗျာအရွယ်ဟာ အိမ်
ထောင် ပြုမေ့မယ်အရွယ်ထက်
လွန်နေပြီ.. ကိုယ့်ကိုယ်ကို မှန်
ထဲပြန်ကြည့်နီ...

မှန်ထဲ ပြန်ကြည့်တော့ ဘာ
ဖြစ်လဲ.. အစဉ်နဲ့ပျိုနေတာ
ဝင်းအောင် ပဲဟာ...

ခွပါလိမ့်မယ်...ပါး
ရေအားရေ တွေအစ
နေပြီ...

ဆံပင်တွေလနာ: ဆေးဆိုးရတာ
ခဏခဏ...မျက်စိက မွဲ့.. ဒီကြားထဲ
အသံပြုကြီးနဲ့ ကကရာအိုဝေက ဟစ်
လှိုက်စားဝယ်.. ဘယ်နေလိပ်ခေါင်း
ကျောကိရမယ်မာသိကူး... ဇွဲ...

ငါ့ဆေးချင်တယ်...
ဟဲ့...

www.burmeseclassic.com

ရွှေလျှောက်ဒီထက်ပိုဆိုး ဖို့ပဲ
ရှိတယ်.. အိမ်ထောင်ပြုမှာ ဖြင့်
ခုကတည်းက ပြုတကအကောင်
ဆုံး ဖြစ်လိမ့်မယ်..

ခက်ပါလား... မောင်ရင်တို့
ရဲ့ သဘောထားက... ဓာရေး
ဆရာကြီး တော်စတိုင်း ရဲ့
အဆိုနဲ့ ဆန့်ကျင်နေပြီဗျာ..

တော်စတိုင်းက ဘာပြော
သလဲဆိုတာ.. အသက်ကြီးပြီး
ဆုံး ဓားမရတဲ့ အချိန်ကျမှ မိန်းမ
ယူတာ အကောင်းဆုံးပဲတဲ့.. ငယ်
ငယ်ရွယ်ရွယ်...

လူရွယ် လူခ. ကောင်းတုန်း
မှာ မိန်းမယူလိုက်ရင်.. လူရွယ်
လူခ တွဲ ပြီး ပန်းဝါကင်း အ
ဆွန့်ကျိ အဝ ရောက်ရမှာ
ပဲတဲ့...

ဦးပြီ ကောင်းမွန်အဆင်ပြေလိမ့်မယ်
ဆိုတဲ့အချက်လင့်ချက်နဲ့ မိန်းမမယူဘဲကူး
လို့ ဆိုထားတယ်ဗျာ.. ဟဲဟဲ...

အသက်ကြီးပါပြီ မိန်းမယူရင်
 တခြားတော့မပြောတတ်ဘူး... မြန်
 မြန် မသာလျှော့တော့ကျိန်းတာ
 တယ်

သေခါနီးကျမှ ရိက္ခာယူ
 ချင်တဲ့ကိစ္စဝင်းအောင်ပဲ...

ကွေးထားလက် မဆန့်မိ...
 ဆန့်ထားလက်မကွေးမိ ဆို
 တဲ့အတိုင်း... ဘယ်နေ့တာမယ်
 မှန်းမခါကြဘူးလေ.. အခုနေ
 အောင်ရင်သေဘွားခဲ့ရင်...

ဘယ်မှာ မိန်းမယူဖြစ်တော့
 မှာတဲ့လဲ...

အောင်ရင်အသက်က... ခုဆို... သိဒ္ဓတ္ထ
 မင်းသားအိမ်အောင်ပြုရန်ကအသက်ထက်
 သုံးဆလောက်ရှိနေတဲ့ဟာ... ဘာကြောင့်
 တွေ့ထဲနေရတာလဲဗျာ...

ရှင်းရှင်းပြောရစဉ်တော့...
ကိပ် ကြိတ်တဲ့အခါ မတွေ့
သေးလို့ပဲ... ဆိုပါတော့။

ဪ... ကိပ်ကြိတ်တဲ့အခါ
တွေ့တော့လည်း အကပြန်ပဲ
ကြိတ်... ဒီလိုနဲ့ပဲ အသက်က
တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ်ကြီးလာ
ရောဆိုပါတော့... အဟိ...

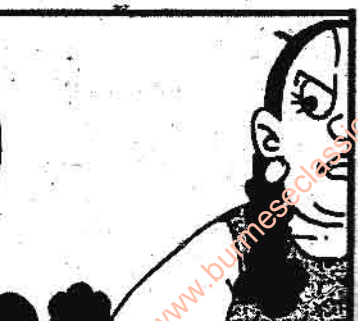

ကျွန်တော်ပြောပါတယ် ဦးတင်ရှမ်း...
ကိပ်စင်အောင်... စာအုပ်အစားဆိုင် က
သက်မြင့်မွန်လေးကို ဆင်များကြိုက်လား...
ကြိုက်ရင် ကျွန်တော်ကိုပြောလေး
ဆိုတော့... ..

ကျွန်တော်ပြောလေး
မယ်... လုပ်စမ်းပါ..

အဲ... မှတ်တယ်... အဲလို... အဟင်း...
မကြိုက်ဘူး... ဒါ... တွက်ကြီးတဲ့မှာ... ဒါနဲ့
ဗုဒ္ဓဟင်းဒါ... ရောင်းတဲ့ ထက်ထက်ခေတ္တကို
ရှာမှာ... ဆိုတော့... ဝဝဝကိုကြီး ကြိုက်
ဘူး... တဲ့... ဒီနေ့ကြောင့်တဲ့လူကြီးဗျ...

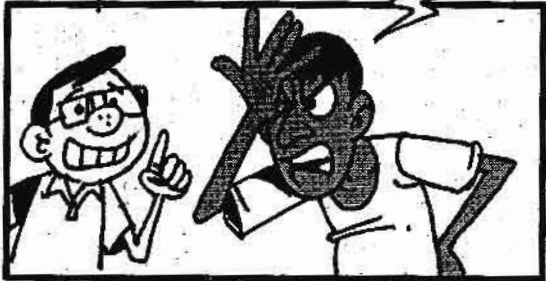

ကဲကဲ.. ခုဒ္ဒင်က ခဏားကို ပြန်ခဝက်ပါဦး... ဘာဖြစ်တယ်..

အာဟဲ..

ဘယ်ရောက်ဘူး ဗွန်ထောင်မသိတော့ဘူး... ဘူး... ဘူး...

တကားအာစ, လော်လို့မရလှသန့်၊ ရှိခေတော့... ကျပြအာလှပ ကိစ္စလေးရှိလို့ ခွင့်ပြုပါဦး

ဟဟ...

အဲဒီမှာတင်ပဲ ခဏားခ ဖြတ်ပြီး ကိုခေင်တင်ပဲ လစ်ထွက်လာခဲ့ နဲ့ ထော့တယ်.. နဲ့

အဲဒီ 'ခြင်' က ပါ ခုမှူးကို လာမကိုက်တာ ကံကောင်း တယ်...

ကိုဝင်းအောင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျပြက အတော်သိထားလို့သာပဲ... သူ့မှာ ဇွေးရေပါ ဉာဉ်တစ်ခု ရှိတယ်လေ.. သူ့တွေမှာ 'ခြင်' တစ်ကောင် မတွေ့လိုက်နဲ့ တွေ့လိုက်တာနဲ့... သူ့လက်က အ လှိုလှို ရိုက်ခွင့် ပြီးဘူး ပဲ....

ရွှိသားတယ်.. မျက်နှာမှာ ဝက်ခြံ
 ပေါက်နေလို့ ထုံးတူပြီး ကိုဝင်းအောင်
 ရှေးက မမြတ်မီခေနေ...တွေ့တာနဲ့ က
 မပြောညာမပြော အတင်း ငြုမ်း
 ဆွဲပြီး....

အဲဒီလူရဲ့မျက်နှာပေါက် ဝက်ခြံ
 ကို လက်မနှစ်ချောင်းနဲ့ အားရပါး
 ရအောင် ထုတ်တော့တာပဲ ဟို...

လူတွေမရွာင် ဘုရားမရွာင်
 လုပ်တတ်တာ... အကြောင်း အ
 ပေါင်းမသင့်လို့ အဲဒီလူဆီက
 ဝက်ခြံကို မအုတ်လျက်မိလို့
 ကတော့....

မျက်နှာကို ကွယ်ထားမှ...

အိမ်ကိုပြန် မှန်ရဲ့မှာပိုင်ပြီး ဘု
 နှာခေါင်းကဝက်ခြံကို ခိတ်ကျော့နပ်ဖြူ
 တဲအာထိ ထိုင်အုတ်တက... ဘယ်အချိန်အုတ်
 အုတ် ဘုနှာခေါင်းက ဝက်ခြံတွေ ထွက်
 တယ်ဗျ... အံ့ဩ... ..

ကိုတောင်တင့် အိပ်ရာက
 ကမနိုးကတနိုးထ, ပြီး အားသံ
 လာရာ အိမ်ရှေ့ကက်ဆီပြေး
 ထွက်ခဲ့မိတယ်...

ဟင်...ကိစ္စကြီး...ကိစ္စဟင်
ကိစ္စ အာဘိဋ္ဌိ...အာဆမ္မာရီက
ထောက်လာပြီ... မရှင်မကယ်
နိုင်ဖြစ်ပါပြီ... ကယ်သူကိစ္စကယ်
နိုင်... ဝေဒကလံ ...

အား...အား...အား... ဦး...အင်တင်...
ကျပြ...ကျပြ...အရက်တောက်
ပြီ... မူးလဲ ဝေဒကမဟုတ်ဘူး
ဗျ...ဘုရား... ဦး...ရ...အဟဲ...

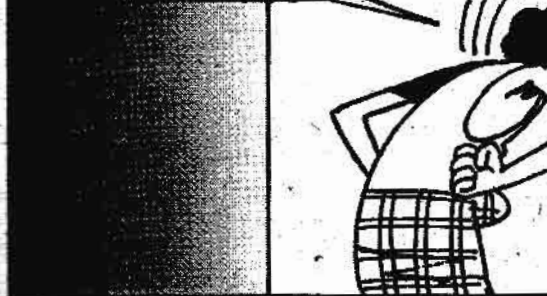

အုန်းပင်ပေါ်က ပြတ်
ကျလို့... ချိုး... အား...အား
အား...အား...

အုန်းပင်ပေါ် ကတက်လုပ်တာ
လဲဗျာ....

အုန်း...အုန်း...လုပ်လို့
တက်ခဲ့တာ...

အိမ်က မိန်းမ တွေးရဲ့ လေ...
ယတြာတွေမို့ အရေးတကြီးလို့
တယ်ဆိုတာနဲ့....

ကျုပ်ကိုပြောရော
ပေါ့ဗျာ...

ခင်ဗျား ဤမုန်းမသိဘူးလေ..
ဈေးသွား မှီ ဟန်ပြင်နေတဲ့ မိချို
ကို ခွင့်တောင်းပြီး မှတက်ခဲ့တာ
မျိုး... ဗိုင်းရှင်အသိမလေးကဲ မ
လှဘူး.. မိချိုဈေးကပြန်လာ
ရင်လေးကြည့်ဗျာ....

ဒီ... ဒီလိုပါ... ကျုပ်ပြော
တာက.. ဒီအပင်အမြင့်ကြီး
တက်ခဲ့မယ်အစား... ဟိုမှာ
အုန်းပင်ပေါက် ခြုံတယ်လေ..
အဲဒီမှာ ခူးယူလို့က်ရုံပဲ...

ဒါ... ဒါဆို ကျုပ်ကို အားနဲ့
လေးစားပါဗျာ... သုံးဆူနဲ့ဝါဟက်
ဆို ရတယ်....

ဟယ်.. ကိစ္စကို... ကယ်လို့ ဖြစ်
တာလဲ ကိုတို့... ရယ်... မျက်နှာကြီး
ဆွံ့... မ့လို့...

ဘာဖြစ်ရမလဲ... အုန်းပင်...
က ပြတ်ကျလို့လေ...

ဟယ်... ဖြစ်နေ
ဖြစ်ရလေ...

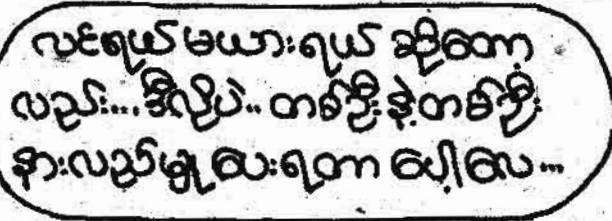
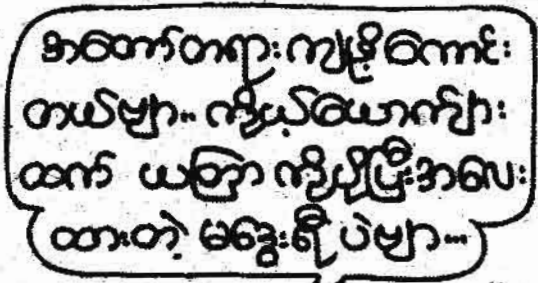
ကျွန်မအားနာနာတန်ဖွားတဲ့ ကြားက...
အုန်းပင်ထောင့် နတ်တို့... ဘုမ္မာဆိုး... ရုက္ခဆိုး...
အာကာကဆိုး တို့ကိုတောင်းပန်ပြီး မှ
အပင်ပေါ်တက်ပါလို့ဆိုတာကို.....

အခု အုန်းညွန့် မဆူးရသေးဘူး ဆိုပါ
တော့... ယတြာပြုဖို့အချိန်ကနီး ဝန်ပြီ...
ဒုက္ခပါပဲတော်....

ဒီမှာ အုန်းညွန့် ခိုး
ပြီးသား ဂြိုဟယ်.. ရော့

မင်းကသာ နားလည်မြဲလေ
နေ့.. မင်းမိန်းမကကမ္ဘာနား မ
လည်ကူး တွဲကြီး... မြတ်ထား..

မိန်းမမိန်းမတိုင်း လျှောက်သာ
လည်.. မင်းပဲ ခွဲကွဲကျောက်လိမ့်
မယ်... ဘယ်နှယ်မျှာ...

ဟိုတစ်ဝေ့ညာကလည်း ကံကောင်း
လို့ ရဲ့အဖမ်းမခံရတယ်... အဲဒါလည်း
မင်းမိန်းမမိန်းမတို့ တာလည်လို့ ဖြစ်တယ်
ဗိုလား...

ဟနတ်တယ်... တွေးရပြန်ပြန်...
အိမ်မှာရှိတဲ့ အဝတ်အထည်
အကောင်းတွေနဲ့ ဖိနပ်အစုံ
တွေကို အထုပ်နဲ့ထုပ်ပြီး...

ဘေးမီးငြိမ်းအောင်လို့
ည(ဘ)နာဂါအချိန်မှာ လမ်း
ဆုံလမ်းခွဲမှာ သွားလွင့်ပစ်ရ
မယ်ဆိုလို့...

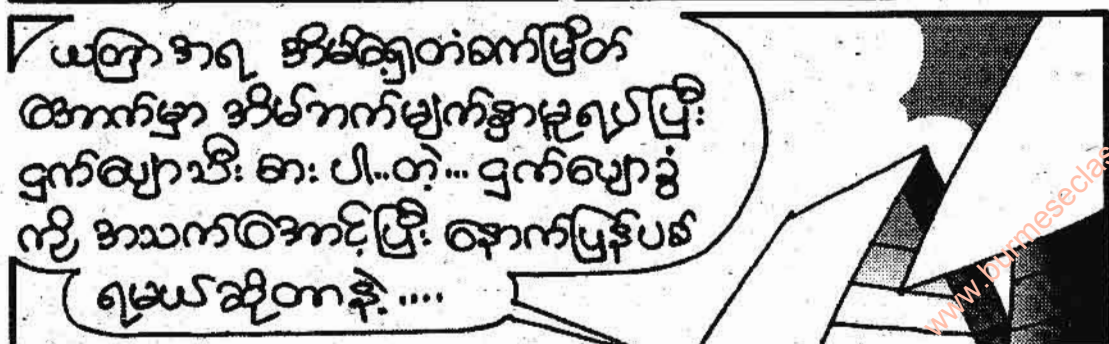

ကျွန်ုပ်တို့ ပစ်ခိုင်းလျှက်တက... လမ်းထိပ်မှာ ရဲပုစ္ဆာတွေပိုင်တွေနဲ့
တွေ့ပြီး မသင်္ကာမှည့်နဲ့ စုံခမ်းခမ်းထေးတကခံရပါရောလားဗျာ

အကျိုးနဲ့အကြောင်းနဲ့ ရှင်းပြခိုင်း
ပေးလို့ပဲဗျာ...

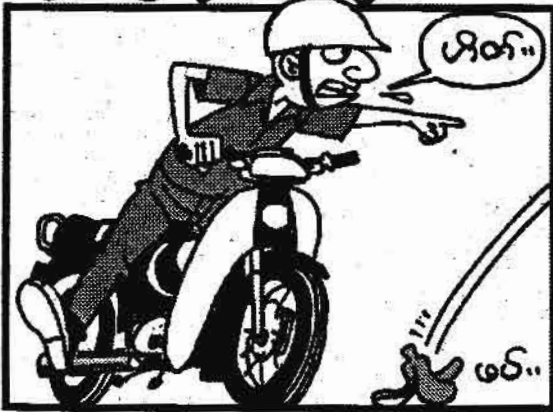

ယတြာအရ အိမ်ခြေတံခက်မြိတ်
ထောက်မှာ အိမ်ကက်မျက်နှာမူရပဲပြီး
ငှက်ပျော့သီး စားပါ... တဲ့... ငှက်ပျော့ခွံ
ကို အသက်ဝေအင်ပြီး ခောက်ပြန်ပစ်
ရမယ်ဆိုတာနဲ့....

ပစ်လိုက်တာ...လမ်းမပေါ်မှာ
ဖြတ်သွားတဲ့ခွန်ပင်သာယာဝန်
ထမ်းရဲ့ ခြေတစ်ဖျားတစ်ဖျားကို
သွားကျတယ်လို့ပြော....

ခွန်မကမ်းမဲ့ခွန်ကြပ်ပစ်
တယ်ဆိုပြီး ခွန်ရိုက်ခတ်
ငွေရိုက်ပါရောလား....

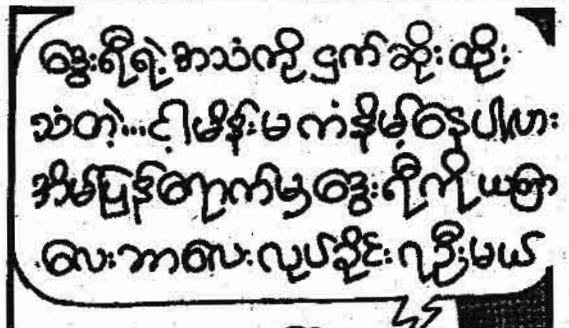
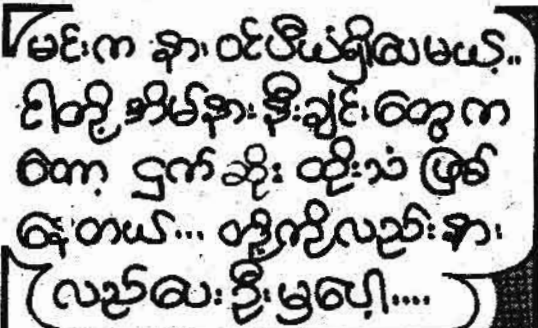

အဲဒါ...ကျုပ်က လမ်းသွားလမ်းလာ
တွေကိုထွက်ကြည့်မထားရဘူးလား
ဆိုပြီး ရန်တွေတာခံရသေးတယ်ဗျား
ဖြစ်ပုံများ....

ကဲကဲ...ခင်ဗျား ဒီဒီကိစ္စကို ခင်ဗျား
ဟာခင်ဗျား လမ်းပျောက်ပြီး ပြန်
ခွိုင်တယ်ဗျားလား ကိစ္စကြီး....

အင်း...
ပြန်ခွိုင်ပါတယ်..
ကပြောလို့လဲ...

ခင်ဗျားအတွက်က ယတြာ
ချေဖို့မလို့အား ကိုတိုးကြီး...

ခင်ဗျားရဲ့လည်စိကိတ်ခြေထောက်
နဲ့ ခုင်းချေပြီး အသားသတ်ပစ်
ဖို့ပဲကောင်းတော့တယ်...

အဟဲ.. ဒေါက်တာ
အောင်အောင်ပါလား

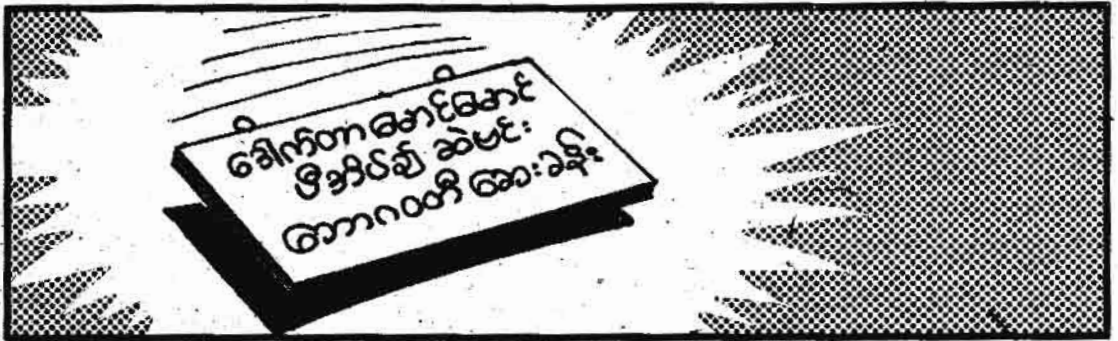
ဘာ ဒေါက်တာအောင်အောင်လဲ...
ကိုအောင်အောင်လို့ပဲအော်... ဓမ္မာက
ဒေါက်တာထည့်မခေါ်နဲ့.. အဲဒီ
ဒေါက်တာက ပြဿနာစ, တာ...

ဘာ ပြဿနာဖြစ်ပြန်ပြန်လဲ
ဒေါက်တာ... အဲ... ကိုအောင်အောင်

ဘာဖြစ်ရမလဲ.. ဟေ့ဒီ
ကိုတိုးကြီး ရေးလေးတဲ့ဆွဲ
ကုတ်ကို ယော်ကြည့်ဦး...

ကျုပ် ရေးခိုင်း တာက တစ်မျိုး...
ရေးပေးလို့က်တာက တစ်ခွား

ခေါက်တက... အံလေ... မှီ...
ကိုဆောင်ဆောင်ရေး ပေးလို့က်တဲ့
ခရောက်ကလေးကို အိမ်ကကလေး
တွေ စက္ကူပြေးယာဉ်ပျံလုပ်ပြီး
ဆော့ တယ်ထင်ပါရဲ့...

ခိုင်း... ဘုတ်ရေးမယ်ကြံတော့ ခရောက်
မတွေ့တော့ဘူး... ဒါနဲ့... ကျွန်တော်စိတ်
ထဲ မြတ်မိသမျှကို ရေးခွဲ... ခင်လို့က်တာ...
အဖွား... များပါသွားလို့လား... ဟင်....

သဝေထိုး... ဒေဒွေး
ရေးချာ... ကတ်သို
လား... ကတ်သပ
လား...?

ဗြားတကမ္ဘာ့ တောက်တောက်
လဲကိုဗြားတက...ကျပြန်တဲ့ ဝတ်
ရပ်ကွက်လုံးက ဆေးကုတ်
ဒေါက်တာလို့ ထင်နေကြတယ်။
တကယ်က...မဟုတ်ဘူး...

ကျပြန်တဲ့ ဒေါက်တာကွဲ့
က တောဂဗောဒကာသာရပ်နဲ့
ပတ်သက်ပြီး ရတနာ...ဒါကြောင့်
ဒေါက်တာမောင်မောင်...ဖီအိပ်ချ်
ဒီ... (တောဂဗောဒ) လို့ရေးခိုင်း

ကျ...ကျ...ကျန်တော်က... ဖီရယ်
အိပ်ချ် ရယ်မြတ်မိတယ်။ ကျန်
တာ ဇေဇေထိဖြစ်နေတာမို့..
ဖီအိပ်ချ် ဆဲဗင်းပဲဖြစ်မှာပါဆို

ပြီးတော့... တောဂ ဒေသ
ဆေးခန်းနာမည်တော့မဖြစ်
နိုင်ဘူးဆိုပြီး တောဂဝတ် လို့
ဆေးခန်းနာမည်ထည့်စား
ပေးလို့ကတယ်

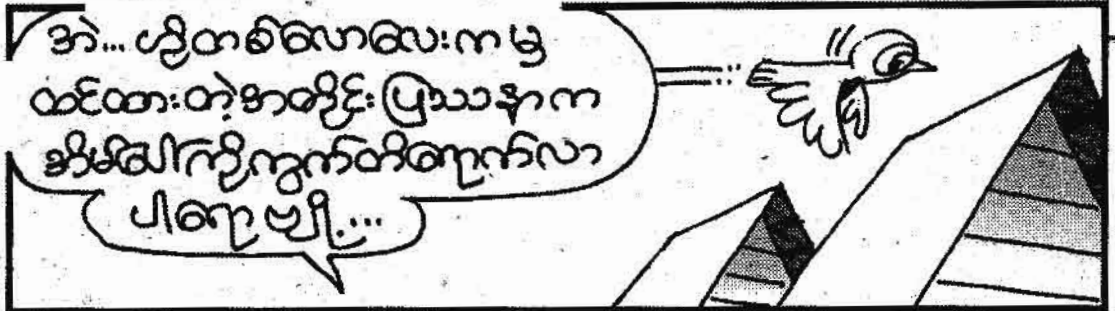
အဲဒီ ခိုင်းကွတ်ကို အိမ်ရှေ့မှာ ချိတ်မိ
ခဲရင်... ကျပြန်တဲ့ အရူး ဆိုပြီး ဝိတ်ကျန်းမာ
ရေး ဆေးရုံကို အပို့ခံရတော့မှာပဲ....

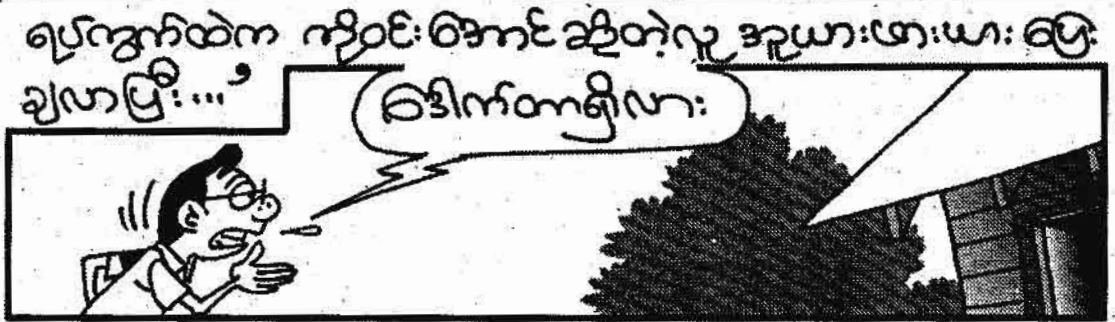

ကျုပ်.. ဒီရပ်ကွက်ကို ခ၊ ပြောင်းလာတဲ့
ကတည်းက တစ်နေ့နေ့ မှာတော့ ဒေါက်တာ
ချင်းမှာ မယုံကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်တယ်
ဆိုတာ သတိတော့ထား မိသားး...

ဟိ.. ဆွေး.. ဆွေး..
ဒုင်း မိဖြိုဟ..

အဲ... ဟိုတစ်လောလေးက မှ
ထင်ထားတဲ့ စာတိုင်း ပြဿနာက
အိမ်ပေါ်ကို ကွက်တိကျက်လာ
ပါရော့ဗျာ...

ရပ်ကွက်ထဲက ကိုဝင်းအောင် ဆိုတဲ့လူ ဒုဏ္ဍာန်းဟေးယား ပြော
ချလာပြီ...'

ဒေါက်တာရှီလား

ကျွန်တော်က ဟိုဖက်လမ်းထဲက
ဝင်းအောင်ပါ... ဒေါက်တာနဲ့တွေ့ဆုံ
တွေ့ဆုံရော့လေးရှီလို့ခင်ဗျာ...

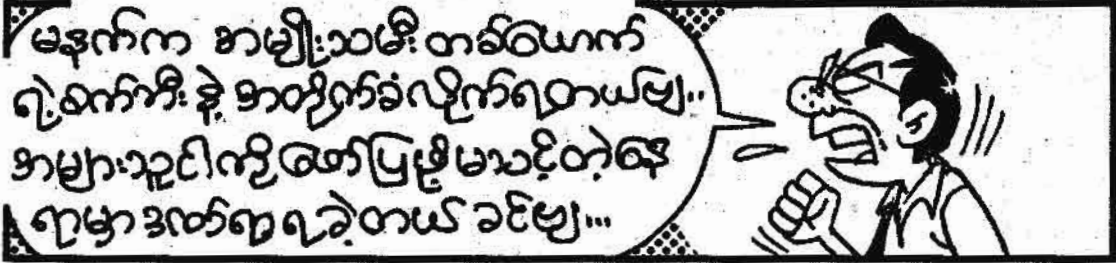
ခိုင်တကလီးပွားရေးအကြပ်
 အတည်း အကြောင်း အေးအေး
 (ချင်တယ်ဆိုပါက)

မဟုတ်ဘူး
 ဒေါက်တာ

ကျွန်တော်...ခက်ကီး အ
 တိုက်ခံရတဲ့ ဒဏ်ရာနဲ့ ပတ်
 သက်ပြီး ဒေါက်တာနဲ့အေး
 အေးမှာပါ...

ဟဲ့...

မနက်က အမျိုးသမီးတစ်ယောက်
 ရဲ့ခက်ကီးနဲ့ အတိုက်ခံလျက်ရတယ်ဗျ...
 အများစုပါက အော်ပြုဖို့မသင့်တဲ့နေ
 ရာမှာ ဒဏ်ရာရခဲ့တယ် ခင်ဗျ...

ဖြစ်စက အေးပူနေတော့
 ဘာမှမဖြစ်သလိုပဲ..အဲ..ခွဲဒါမှ
 နာလာလို့ ဒေါက်တာဆီမှာ
 အေးကညာခံဖို့ လာခဲ့တယ်ပါ..

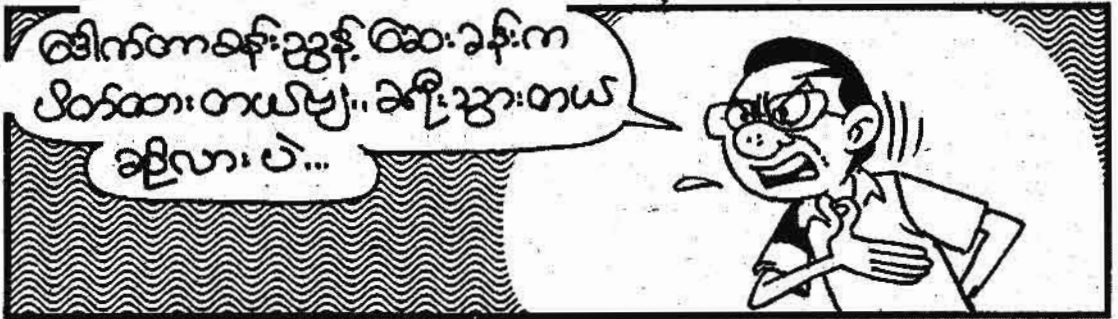
ဒဏ်ရာက...ကယ်...ကယ်
 နေရာမှာ...ဖြစ်..ဖြစ်နေလို့
 လဲဟင်..

ပေါင်ခြံမှာပါ
 ကန်တော့တော်.. ဒီ..
 ဒီမှာ...ဒီမှာ..

ဟို... ဒီ... ဒီလူပုလဲပါ... လမ်းထိပ်က
 ဆေးခန်းကိုသွားပြတကောင်လေးမယ်
 မယ်... ကျွန်တော်တို့ဆိုင်မကောင်လေး
 လည်းခွဲခွဲဆေးခန်းမှာသွားပြတယ်။

ခင်ဗျာ...

ဒေါက်တာခန်းညွန့် ဆေးခန်းက
 ပိတ်ထားတယ်ဗျာ... ခင်ဗျားတယ်
 ခဉ်လားပဲ...

ဒေါက်တာဆီခွားကိုတကြီး
 ပြေးလာခဲ့တယ်... အား... ကျွန်တော်
 တဖြည်းဖြည်း နာလာပြီ... လူပု
 ပါဦး ဒေါက်တာ...

မ..မ.. မလုပ်တတ်
 ကူးဗျာ...

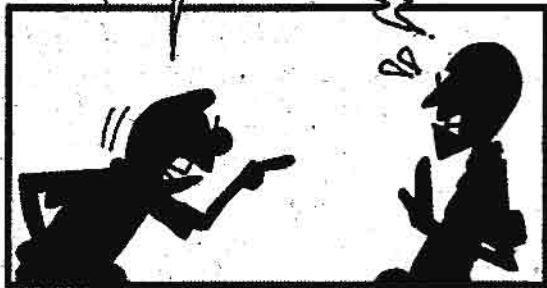
ကျွန်တော်က ဆေးပြမက
 တတ်တယ်...

ဆေးကုမလေးချင်
 တာမို့လား... ဒေါက်တာ
 တစ်ယောက်ဖြစ်နေ
 ပြီးတော့...

ဘာလဲ... ဒေါက်တာက... အား
ဆရာဝန်လား... တိရစ္ဆာန်ဆေးက
ဆရာဝန်လား...

အဲဒါတွေတစ်ခု
မဟုတ်ဘူး...

ကျွန်တော်က တောကပေး
ဘာသာပြန်နဲ့ ဒေါက်တာကွဲ့
ရထားတယ်... ဘုရားရှင်
ရဲ့မျှား... တကယ်ပါ...

ကိုဝင်းအောင်
ချက်ခြင်းထ၊ ပြေး
ပါရော့လား...
ဟဟဟဟ

မြားပါတယ်ဒေါက်တာ
ရယ်...

ကျပြန်တော့ တောကပေး
ဒေါက်တာမင်းသိအောင်ပို့ ဆို
ဘုတ်ချိတ်မြဖြစ်တော့မယ်ဆို
ပြီး ကိုဝင်းကြီးဆီအပ်မိပါမှ
ပို့ဆို့ရတယ်...

ဟိဟိဟိဟိ ကနေ ဟိဟိဟိ
ဆဲပင် ဖြစ်လို့ဖြစ်.. တောက
ပေးကနေ တောကဝေ
ဆေးခန်းဖြစ်လို့ဖြစ်နဲ့ မြား
တုတ်လှိုက်ပုံမျှား...

ကဲကဲ...ဝဲဒါက်တက...အဲဒါ...
 ကြိုဆောင်ဆောင်အာနေနဲ့ကိတိတိကြီး
 ကို ပြင်ရေးမယ့်အာသာ: ပေးထား
 ခဲ့ပေါ့...

ရှေး...ဒီမှာ...
 ဒီစာရွက်ထဲကအာတိုင်း
 ပြန်ပြင်ပြီးရေးပေး

ကိတိတိကြီးအာနေနဲ့ လှုပ်ငန်း
 လှုပ်တဲကိန္န တိတိကျကျလှုပ်
 မှပေါ့.. အဲဒီစာရွက်မပြောက
 ရေးနဲ့ဦး...ကြားလား

ဟဟဟကဲ...

ငါကိတိတိကြီးက လွဲချော်
 နေတာဆိုတော့...ရှေးဟု မလွတ်
 သေးဘူးထင်တယ်...ငါအာတွက်
 ပါယတြာချေခိုင်းဦးမှပါပဲ..
 မဖြတ်ပါဘူး....

အဲဒါ...မင်းတို့လင်မယား
 အာလှုပ်လှုပ်မစားကြနဲ့...ယတြာ
 ချေတမ်းကစားနေကြပေါ့..
 ကြားလား....

တော်ကီး အတွက်ခံရလို့
ဘာဖြစ်သွားတယ်ဆိုတဲ့ သတင်း
ရော ကြားမိလို့ ခင်ဗျားဆီထွက်
လာခဲ့တယ်ပဲ ကိုဝင်းအောင်..

ကောင်မလေးက ဘယ်က
လဲ.. ဘယ်လိုဆုံမိပြီး ရှင်ချန်
သွားတာလဲ.. အတော် မိတ်ဝင်
စားဖို့ကောင်းတယ်ဗျာ...

ကောင်မလေးက ဟိုဘက်ပြန်ကွက်
ထဲက... ကောင်မလေးကို ကိုယ်က မှေး
လို့ခေါ်တယ်... ချွန်က ကိုယ်ကို... ဦး...
လို့ပြန်ခေါ်တယ်...

ဒါဆို.. အသက်အ
ရွယ်ချင်း အတော်ကွာ
မှာပေါ့နော်...

အောက်ကြီးခြင်းငယ်ခြင်းနဲ့
မဆိုင်ဘူး... ဒုလုံးသားကအစဉ်
ခွယ်လန်းဆန်းနေရင် မည်သူ
နဲ့မဆို ချစ်မေတ္တာ ချမ်းမေတ္တာ
ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်လေ...

မှူး...နဲ့ ကိုယ်နဲ့ဆုံခဲ့ရတာ
က...သူ့စက်ကိန်းနဲ့ ကိုယ်ကို
ထိတိုက်မိတာက စ,တာ...

ထောင်...ဦးနဲ့မှူးနဲ့
ဇာတ်လမ်းအစ,လျှီ

ဒွန်တယ်...အဲဒီနေ့ကို ကိုယ်
မမေ့သလို... မှူး ကလည်း အမှတ်တ
ရ ဖြစ်နေရှာတယ်...အဲဒီနေ့က
မြတ်မြတ်ရဲ့...

မူလင်းထွက်ရက်ဆိုတာ
မူလင်းတိုက်ကိုစာမဲ့သွားထုတ်
ပြီး ကိုယ်တစ်ယောက်အား
လမ်းလျှောက်ပြန်အာဟာ...

တစ်နေရာရောက်တော့ လမ်း
တားမြားကလေးတစ်ချိန် တော
လုံးကစားနေကြတာတွေရ
တာနဲ့...

ဒဒိ...
ဒူး...

က...က ဖြစ်သွားလားလဲ...
ဟယ်... လှူငွေကတော
ကွယ်...

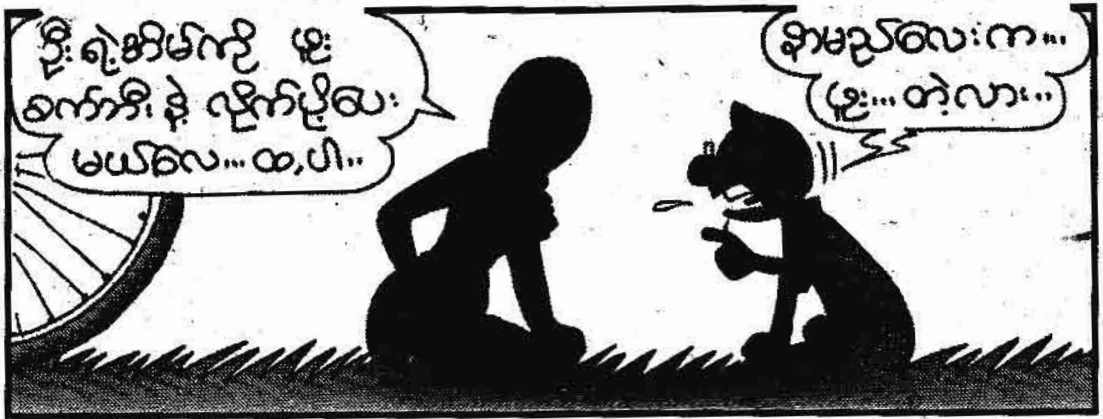
မှူး... ရဲ့ ဝက်ကီး နဲ့ တွဲက်
မိတာ... တောင်း... တောင်း
ပန်ပါတယ် မှင်...

မှူး... ကလုပ်သေးရ
မလဲ ဟင်....

ကိစ္စမရှိပါဘူး...
မတော်တာဆ... ဒါက
ဆီးဒင့် ပဲဟာ...

ဦး ရဲ့အိမ်ကို မှူး
ခက်ကိ၊ နဲ့ လျှက်ပို့လဲ...
မယ်လဲ... ထ၊ ပါ...

ခွာမည့်လဲ... က...
မှူး... တဲ့လား...

ဦး... ကမ္ဘာမဖြစ်ပါဘူး...
ဦး ဟာဦး ပြန်လို့ရတယ်...
မှူး ရဲ့ခက်ကိ... ဝေ့ ကာဖြစ်
ခွာ... ထား... လဲ... နှင်း... လို့ ပြောမို့
ရလေလား...

ဒါဆို... မှူး အဝေးနဲ့ ခက်ကိ...
စီးပြီး ပြန်ဝေ့... ဦးအတွက်
ကမ္ဘာမစဉ်း ရှိမို့နဲ့... ရတယ်...

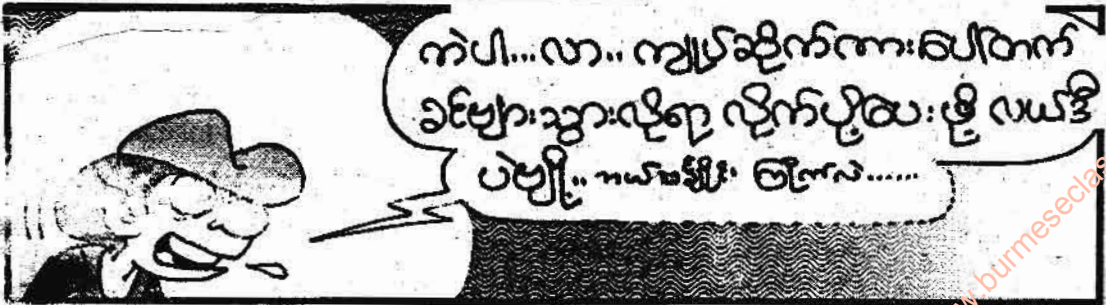
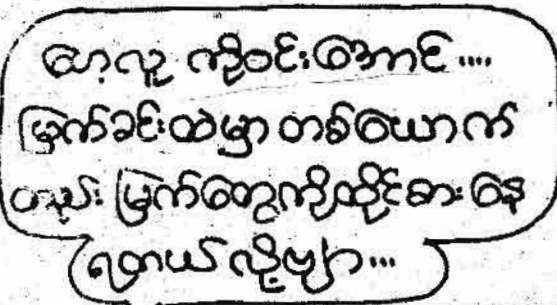
ဒါဆို... ခွာ... ခွင့်
ပြောမို့ ခွင့်...

ဟာကဲ... ခွင့်

ဧည့်... မှူး... ရယ်...
မှူး... ရယ်...

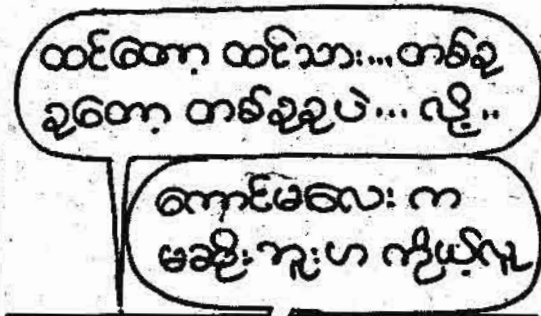

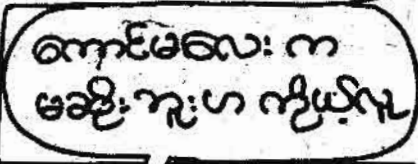

အဲဒီကောင်မလေး ခုင်းလာတဲ့
 စက်ကီးက ငါ့တည့်တည့်ပင်ပို...
 လို့ လမ်းစားက မြက်တောထဲ
 ဖင်ပိုင်းရက်ပြတ်ကျနေတာ

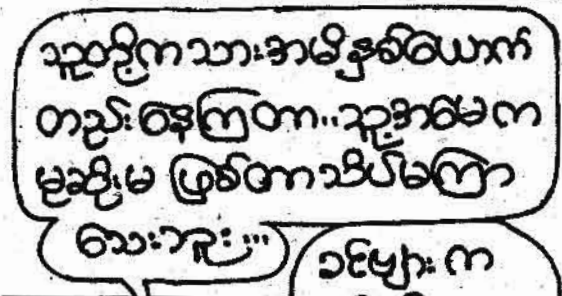
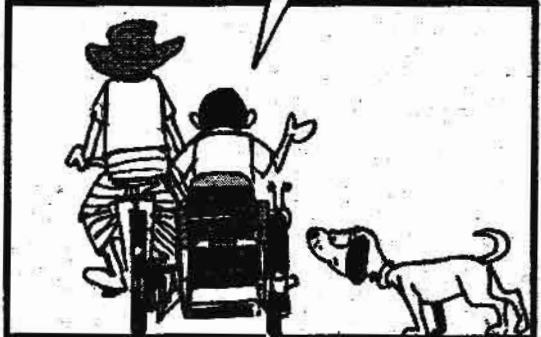
ဟေ့...

ထင်တော့ ထင်သာ... တစ်ခု
 ခုတော့ တစ်ခုခုပဲ... လို့..

ကောင်မလေး က
 မဆိုးဘူးဟ ကိုယ့်လူ

သူတို့က သားအမိနှစ်ယောက်
 တည်းနေကြတာ.. သူ့အဖေက
 မုဆိုးမ ဖြစ်တာအိပ်မကြာ

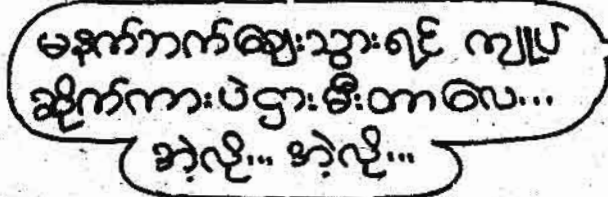
သေးဘူး...

ခင်ဗျားက
 သိလို့လား...

သိတာပေါ့.. ကောင်မလေး
 ရဲ့အဖေက ကျုပ်တောက်
 သည်းလေဗျာ..

ဘပြော
 တယ်ဗျာ...

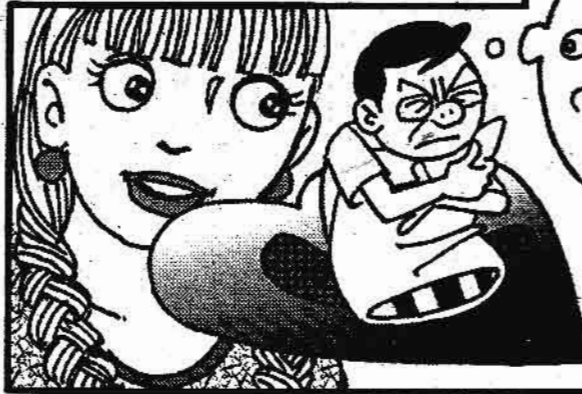

မနက်ဘက်ဆွေးသွားရင် ကျုပ်
 ဆိုက်ကားပဲဌားမီးတကလေ...
 အဲလို... အဲလို...

အဲဒီညက မြူးကိုဝိတ်ခွဲဖြီး ဒိပ်ဖိတယ်... ဒိပ်ဖိကထဲအထိ
သူ ရောက်လာတယ်လေ...

ဒိပ်ဖိကထဲထိ ဇေ့
စာရင်း လျှောက်ခပ် ဝေ့ရင့်
ကိုယ်က ဒိပ်ဖိရှင်မို့ ဒါက
ချက်ခဲဝေ့ရပါ ဦးမယ်။

မနက်မိုးလင်း တော... ကိုယ့်
ဒိပ်ဖိရှင်ကို မြူး... ရောက်လာ
ဖြီး.....

ဟိန်း.....

ဟယ်...
ဟဲ့...ဟဲ့... ဟဲ့...
ဟဲ့...ဟဲ့... ဟဲ့...
ဟဲ့...ဟဲ့... ဟဲ့...

ဒီအနားက သူငယ်ချင်း
တစ်ယောက်ရဲ့ ဒိပ်ဖိကို လာရင်း
နဲ့ ကြုံလို့ဝင်တာ... ဦးက က
ကွန်းဆရာဆို... ဟော့လာ
ဦး... ဒါဟင်း

မြူး ကလေး... ကကွန်း ပုံလေး
တွေကို ဒိပ်ချစ်တတ် တာ
သိလား... ..

ကကွန်းကြေးတဲ သူကို
ရော... ချစ်ပါလား... လို့
ပြောချင်လို့ကတယ်လေ...

အဲဒီကစ၊ ပြီး ကကတွန်း ကို
ချစ်တတ်တဲ့ ဖူး နဲ့...ကကတွန်း
အရုပ်ကလေးတွေကို ဖုန်းတီး
တတ်တဲ့ ကိုယ်နဲ့...သံယော
ဇဉ် တွယ်ဖိသွားကြတယ်ဆို
ပါတော့...

အေးဗျာ...ဝမ်းသာစရာပဲ..
ဝါသနာတူချင်း ဖူးစာဆုံဖြို
ဆိုတာ...ရှားတယ်လေ..

သိပ်ဖြန်တကပါ
ဆောင်တင်ရယ်...

ခဏလေးဗျာ ကိုဝင်းအောင်...
ခင်ဗျားရဲ့မျက်ခွက်ကြီးကို ခောက်
ဆုံးအဆေ့နဲ့...တစ်ဝကြီးကြည့်
ထားလျှင်ချင်လို့ဗျာ...

ဟ... ဝေရွာ သွား
ဗွားမဟုတ်ဘူး ဟ..
ကယ့်ဒွယ်..

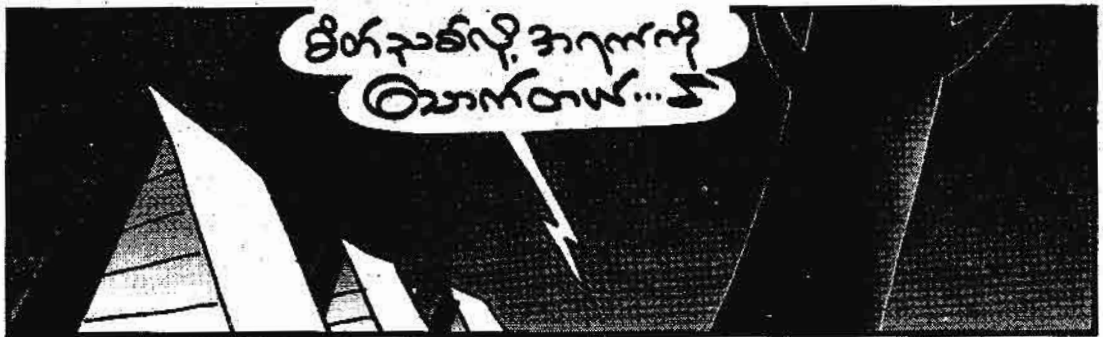

လူပါကြီး ဘဝကိုခွန်လွယ်
ခါနီးပြီဆိုတော့.. ဒီမျက်ခွာမျိုး
ဖြန်ဖြင်ရမ္မာမဟုတ်တော့ဘူး
လေဗျာ...ဟားဟား...

သွား...
ဆွေးတောင်..

ဝိတ်သစ်လို့ အရှက်ကို
တောက်တယ်... ။

တိတ်ဆိပ် ငြိမ်သက်နေတဲ့ ညဉ့်ဦးယံကို နူးညံ့ဝါးဝါးအသံတစ်ခု
ကဖြူခွင်လျှောက်တကကြောင့် ကိုမောင်တင်အိပ်ရာကလန့်ခိုးရပြီပေါ့

ဖွဲ့ချဲ့ အသံလား
မာဟိန်း.. ရတက...

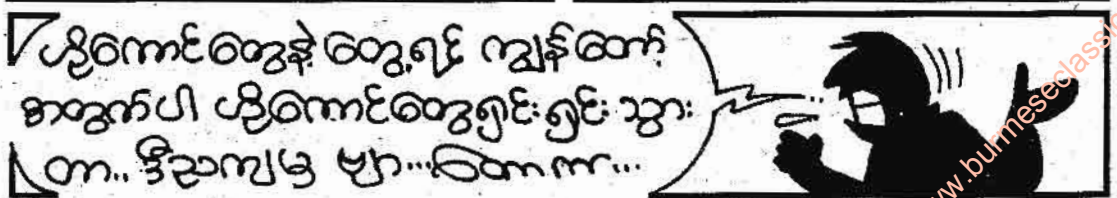
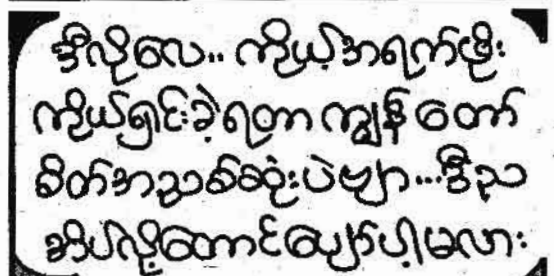
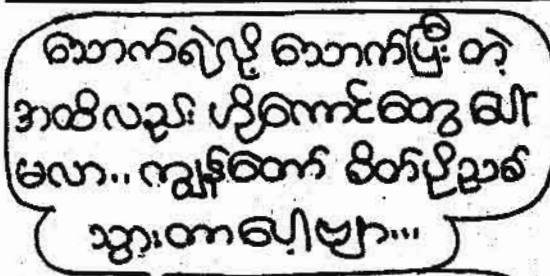
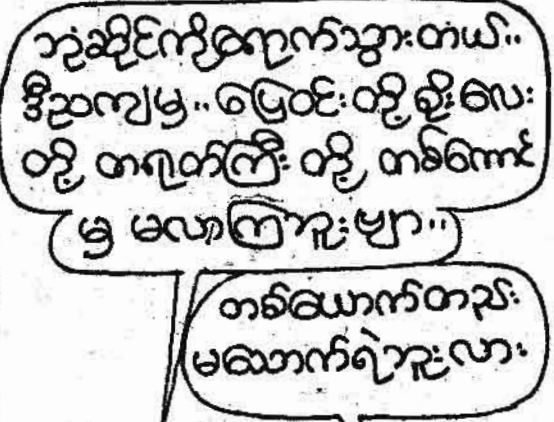
အရှက်တောက်လို့ သိပ်
ဝိတ်သစ်တယ်... ။

ဘယ်ဝိကင်လဲကွ... လူတွေ
အိပ်ချိန်နဲ့ နားမလည်ကူးလား

ဗျာ...

ဟွတ်ကဲ့.. နားလည်ပါတယ်..
ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ခံစားရ
လွန်းလို့ပါ ဦးတင်ရယ်.. ဖွတ်..

ဒီည... အိပ်မရတဲ့ ည...
ဒီည.....အိပ်မရတဲ့ ည...

ဟေ့ကောင်.. ဒီ
ကောင်ကွ...

တိတ်ခမ်း.. ငါ့မှာလွှပ်လွှပ်
အိတ်တွေထော့ နှိတ်တယ်.. အဲဒါ
တွေယူပြီး ပြန်ပေးတော့မေ့..

ကျွန်တော်က လွှပ်လွှပ်
အိတ်ကို ကလုပ်ရမှာလဲ

သိဘူးလေ.. မင်းပဲ.. ဒီည
အိတ်မရတဲ့ည... ဆိုတော့.. သာ
ဖက် ပြောကွက်ထဲက အမျိုးကြပ်
တွေမှာ အိတ်လုပ်ကောက်တဲ့
အလုပ်ပါလုပ်နေသလားလို့..

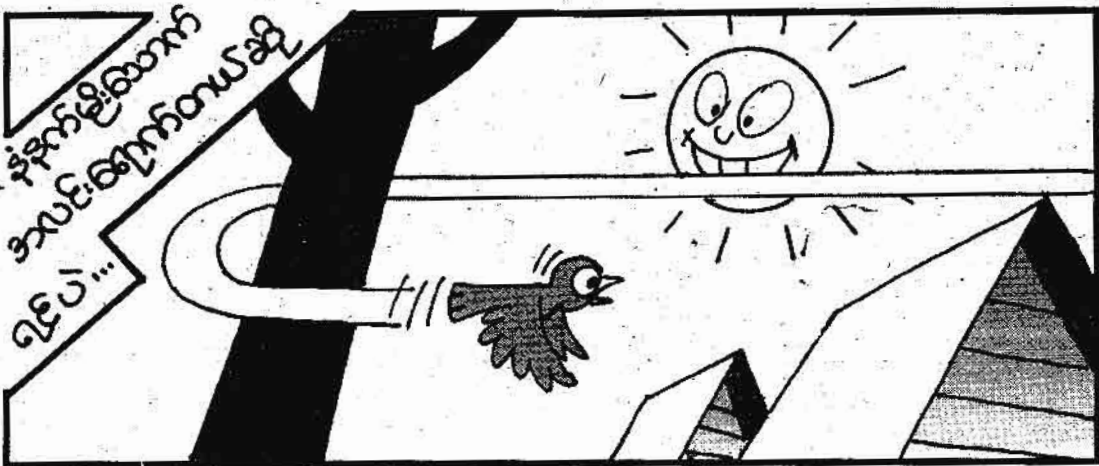
ကျွန်တော်အကြိုက်ဆုံးသိချင်
ကိုပြောပြရပြန်တုန်း ဦးတင်
ကြောင့်.. နောက်တစ်ခါ ဒီတော်
ညနဲ့ ပြန် ပြန်တုန်း... အဟ

အားပါ ငြိ...

အဟ...

အခုအခါမှာတော့
အလင်းရောင်တွေက
အပူပေးနေတာပဲ...

အေးအေးစိစိ... သတင်းတစ်ပုဒ်
ကိုအောင်တင်ကြားလျှောက်ရတယ်
လေ...

က...က...က
ကပြောတယ်မိချို

အင်ကြားခဲ့တာ သေချာလို့လား
မိချိုရယ်...

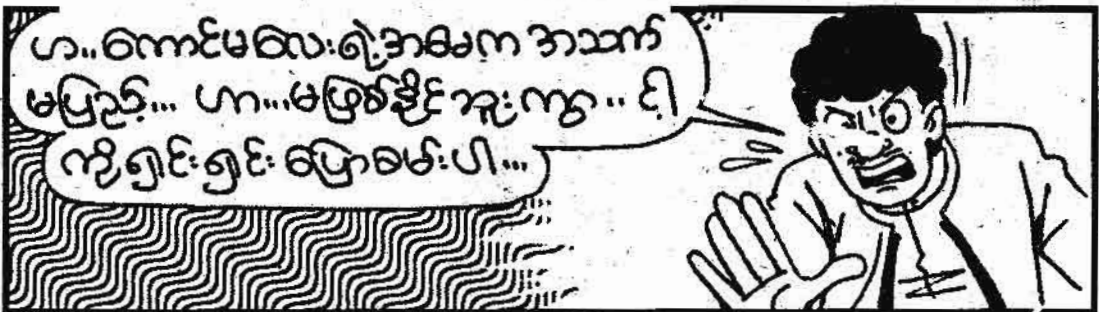
သေချာသမ္မ... ခိုင်လုံ
တဲ့ သတင်းအေဂျင်စီ
က ရလာခဲ့တာ...

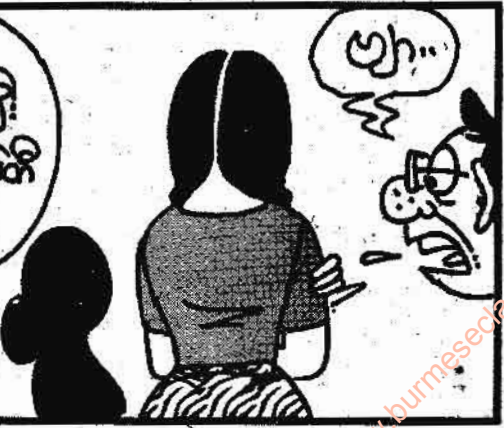
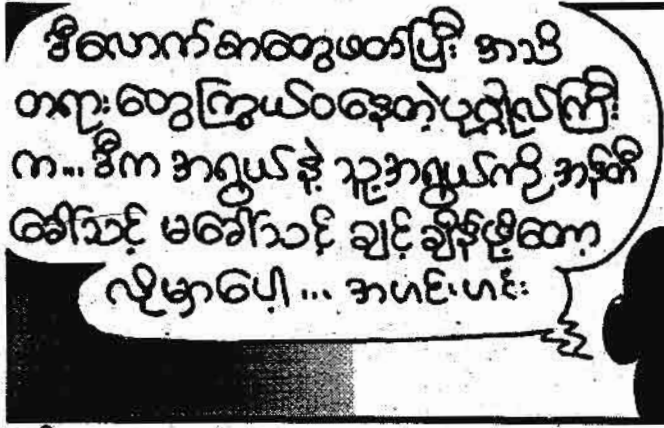
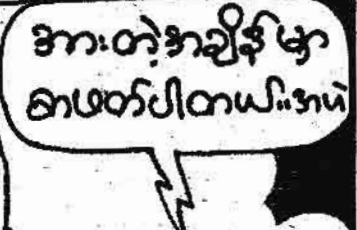
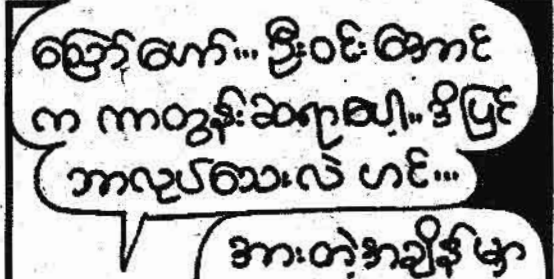
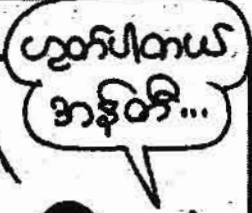
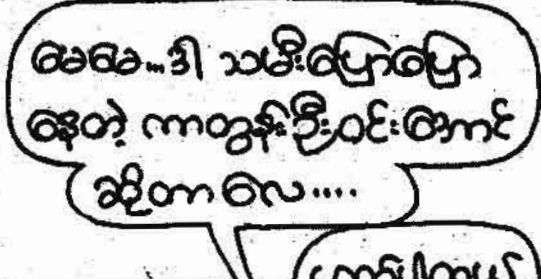

ကိုဝင်းအောင်ကို အာထုပ်အာပွဲ
တွေနဲ့ လမ်းမှာတွေ့လျှောက်တာတဲ့..
ကောင်မလေးကို ဒီညဆို ပြေးလိမ့်
မယ်နဲ့တူတယ်တဲ့...

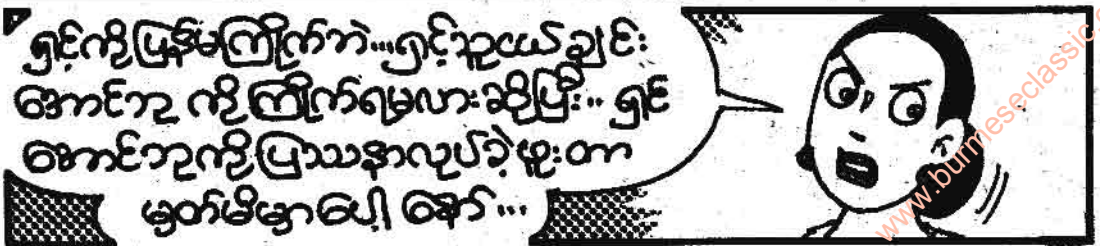

ကျောင်းပြန်တော့... အောင်ကုန်း
အကြောင်းပါပြီ... လောကီကသမီးလေး
ကို ကျွန်ုပ်မမွေးခဲ့တယ်... အောင်ကု
ဆုံးတမကြာသေးဘူးလေ...

အဲ... မေကယ်လရဲ့
မျက်နှာချာပြာဝက်ခြံက
တစ်ခုရှိနေပါလား...

ကိုင်းအောင်ရဲ့ လက်မနှစ်ချောင်း
က ဝက်ခြံကု ကိုမြင်တာနဲ့ တုန်တက်
လာတာအဖြစ်နဲ့..

တစ်ဖက်သား ပြောသမျှ ကိုင်း
အောင် သတိမထားနိုင်.. ဝက်
ခြံကု ကြောင့် မိတ်ဆွေများမရှိ
မဂ္ဂဖြစ်နေရှာတာမို့ .....

ရေကြီးတွေကို အငြိုးအစား
ထားပြီး သမီးလေးကို ယုတ်မာ
ဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ ကိစ္စ ရုပ်စာနဲ့
ကရပ်လှိုက်ပါ...

မေမေရယ်... ဒီ့ က
ထေရေထင်သလို့မျိုး....

တိတ်ခမ်းသမီး.. လူပုံကမဆုတ်တတ်
တဲ့ ပုံနဲ့.. အံမယ်... အံ ကြိတ်လှိုက်.. လက်
သီးဆုပ်လှိုက်... ဒီ့ ဒီ့ ဒီ့ ဒီ့ လှိုက်လှိုက်နဲ့
ရေကနေဝင်း ဆိုက်တင်လှုပ်ပြမနေနဲ့
[ကိုင်းအောင်ရဲ့... စောဒီးပဲ..

ကိစ္စဝင်အောင်အထွက်ကံဆိုးချင်
တော့... အဲဒါပဲလို့ပြောရဲ့ နုပု... မှာ
ခြင်တစ်ကြောင်းက လာနားလေး... ပြန်
ရထားတယ်...

ဝိတ်ထိန်းရဲ့လွန်းလို့လူတစ်
ကျယ်လုံး တွန့်တက်နေတဲ့ကြား
က... ထိန်းရဲ့မရတော့မှန်းသိ
လျက်တဲ့အချိန်မှာတော့...

ကျွန်မကမူဆိုးမပါ... အာမ
လုပ်ကိုင်မစားတတ်တော့ အဖေ
အိမ်မှာပြောင်းနေပြီ ကျွန်မရဲ့
အိမ်ကို ကြိုင်းအောင်ကိုအိမ်မှာ

ထားခဲ့တယ်လေ....

အိမ်လဲလေး နဲ့ကျွန်မတို့
ဖိတ်စားစုရပ်တည်ခဲ့တာကြာပါ
ပြီ... အခု ကြိုင်းအောင်အိမ်မှာ
အိမ်လဲလေး နှုံးလစား ကြွေးကျန်
နေတယ်... အဲ့ဒါ... အဲ့ဒါ....

အောင်မယ်လေး ကြိုင်းအောင်ရဲ့...
ရှင်လုပ်ပုံကောင်းလေးရဲ့လား... ကျွန်မ
မှာ ကလေးတစ်ယောက်နဲ့... အာလုပ်လို့
အာကိုင်ရမယ့် မယ့်တော့... တော့...
အိ... ဝိ... ဝိ... ..

BURMESE CLASSIC

အောင်မယ်လေး ဒိုးအောင်တင်ရဲ့...
ဒီကိစ္စဖြေရှင်းမပေးတော့ဘူးလား
တော့... အဟဟ ...ဟဟ....

အဲဟ... ငါနာမည်ပါလာပြီ
ဟ... လစ်မြ...

ရုပ်ကွက်ထဲမှာ လူများမှာ ချစ်သာကိုယ်တိုင် မြင်ကြပါလေ... ဟ...

အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ (ဖြန့်ချိရေး)

ဖုန်း: ၀၉-၅၀-၁၆၈၇၆

ကာတွန်းကိုရွှေထူး(ပြည်)၏ ကာတွန်းရုပ်ပြစာအုပ်များကိုမျိုးကြီးစာပေမှ
ဆက်လက်ဖြန့်ချိသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း။

မျိုးကြီး(စီစဉ်သူ)

ရော်ဘာစိုက်ပျိုးကြပါစို့ . . .

- သစ်တစ်ပင်ကောင်းလျှင် ငှက်တစ်သောင်း မှီခိုနိုင်သလို ရော်ဘာခြံတစ်ခြံကောင်းလျှင် လူတစ်သောင်းမက မှီခိုနိုင်ပါသည်။
  - ရော်ဘာစိုက်ပျိုးသူများသည် လူသားတို့အတွက် အလုပ်အကိုင်များဖန်တီးပေးနိုင်ရုံသာမက ကျေးငှက်သတ္တဝါများမှီခိုရာ သစ်တောကြီးများပါ ဖန်တီးပေးကြသူများဖြစ်ပါသည်။
  - လူသားအားလုံးအဆင်ပြေစွာ သွားလာလှုပ်ရှားနိုင်ဖို့ရာ ရော်ဘာနှင့်ကင်း၍မရပါ။
- မြန်မာနိုင်ငံရော်ဘာစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်သူများအသင်း

